Nr. 36. Piątek, 14 Lutego 1913. Rok 103.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal. pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników St. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska l. 3. — Listy należy frankować.
Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi Nr. 88.

Prenumerata.

zamiejscowa:		miejscowa:	
rocznie . . . . 32 K	ćwierćrocznie 8 K — h.	rocznie . . . 24 K	ćwierćrocznie . . 8 K
półrocznie . . . 16 K	miesięcznie 2 K 70 h.	półrocznie. . . 12 K	miesięcznie. . . 2 K

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 35 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik" prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

8. Biuletyn.

U Jego Ces. i Król. Wysokości Najd. Arcyksięcia Józefa utrzymują się objawy kataralne, ciepłota 37·4; polepszenie zwolna postępuje.

Budapeszt, dnia 11 lutego 1913, 11 godzina przed południem.

Prof. dr. Baron Korányi w. r.
Lekarz nadworny dr. Czyzewsky w. r.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 5 lutego b. r. nadać najmiłościwiej dozorcy więzień Zakładu karnego dla mężczyzn w Stanisławowie, Janowi Wiszniewskiemu, srebrny krzyż zasługi.

P. Namiestnik zamianował praktykanta konceptowego Namiestnictwa, Ludwika Lipińskiego, koncypistą Namiestnictwa.

Rządowo autoryzowany inżynier budownictwa i geometra Karol Folkierski przeniósł swą siedzibę urzędową z Rohatyna do Białej.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 12 lutegp 1913 l. XVII. 1621/32 w sprawie zakazu wprowadzania świń z powiatów politycznych Gorlice i Grybów do Węgier — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym" dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej.*

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 13 lutego.

Z Koła polskiego.

O wczorajszem posiedzeniu Koła polskiego wydano z sekretaryatu następujący komunikat:

Na wstępie posiedzenia Prezes dr. Leo w odpowiedzi na zapytanie p. hr. Skarbka udzielił następujących wyjaśnień: Z przemówienia Prezesa Koła na posiedzeniu przewodniczących klubów w d. 11 b. m. wysnuły dzienniki wniosek, jakoby Koło polskie w dążeniu do zwołania Sejmu i uchwalenia reformy wyborczej gotowe było poświęcić plan finansowy. Wniosek ten nie jest oparty na prawdziwych założeniach, bo prawdą jest, że Koło polskie uważa sprawę reformy wyborczej za pierwszą sprawę krajową, ale uznaje uchwalenie planu finansowego również za pierwszorzędną potrzebę kraju i Państwa. Przemówienie przeto Prezesa miało na celu umożliwienie załatwienia obu tych spraw właśnie przez to, by przez niezwoływanie plenarnych posiedzeń dać komisyi finansowej największej czasu do pracy, bo wówczas znalazłby się odpowiedni czas dla Sejmu, jak to jest zresztą w interesie Rządu, co podniósł na posiedzeniu P. Prezydent Ministrów.

P. Loewenstein zwrócił uwagę Koła na ciężkie położenie robotników fabryki zapałek w Bolechowie, gdzie z powodu zastanowienia pracy są pozbawieni chleba. Żądał, by Koło poleciło prezydyum, by starało się wpłynąć na zarząd Związku przemysłu zapałkowego, by jak najprędzej robotuików owych zatrudnił i na Rząd, by pośpieszył z doraźną pomocą.

P. Głąbiński uważa akcyę Banku przemysłowego w tej sprawie za szkodliwą i niezgodną z celami, dla którego Bank założono. Monopolizowanie przemysłu jest sprzeczne z interesami kraju. Popiera żądanie, by Rząd przyczynił się do złagodzenia doli robotników oraz wniosek magistratu lwowskiego, by rękodzieło objąć akcyą ratunkową i wyznaczyć odpowiednią sumę na bezprocentowe pożyczki.

Prezes Koła wyjaśnia, w jaki sposób kartel zamierza podnieść przemysł zapałkarski i dać zajęcie robotnikom w dwu fabrykach na wschodzie i w jednej powstać mającej fabryce na zachodzie kraju w okolicy Krakowa.

P. Haller omawia sprawę zwinięcia fabryki w Zadzielu obok Żywca i domaga się, by fabrykę tę wprowadzono w ruch, albo dano robotnikom odpowiednie zajęcie.

W dyskusyi nad tą sprawą skoncentrowania przemysłu zapałkowego zabierali jeszcze głos P. Minister skarbu Zaleski, jakoteż pp. Korytowski i Kolischer.

Przed porządkiem dziennym, obejmującym dyskusyę nad planem finansowym zwrócił się p. Steinhaus z prośbą do Prezydyum Koła, ażeby w porozumieniu z odpowiednimi czynnikami postarało się o zwiększenie służby technicznej przy Namiestnictwie, ewentualnie przez ogłoszenie, iż kandydaci na posady po kilkomiesięcznej służbie posunięci będą do X. rangi.

P. Śliwiński prosi o polecenie komisyi dla budowy kanałów, aby przedłożyła wnioski w sprawie zapobieżenia bezrobociu, rozpoczęcia robót publicznych i reorganizacyi departamentu technicznego przy Namiestnictwie we Lwowie.

Pos. Osuchowski domagał się od Prezydyum wyjednania subwencyi dla gimnazyum prywatnego w Turce nad Stryjem na rok 1913.

Pos. Rey pragnie utworzenia dla służby konceptowej władz podatkowych osobnego statutu służbowego, oraz specyalnego przygotowania tych urzędników przez odbycie kursów, na których byłyby udzielane podstawowe wiadomości z dziedziny handlu, przemysłu i rolnictwa, oraz praktyczne stosowanie ustaw podatkowych z uwzględnieniem ekonomii społecznej.

P. Zamorski upominał się o załatwienie przez Prezydyum poruszonej przez niego dnia 6 grudnia 1912 sprawy zakazywania wieców przez starostwo w Białej.

Po przejściu do narad nad reformą podatkową zgłosił pos. Gross następujący wniosek:

Koło polskie oświadcza się stanowczo przeciw wprowadzeniu wglądu w księgi w postępowaniu karnem. O ileby w postępowaniu wymiarowem nie można było uniknąć wglądu w księgi, to należy przynajmniej przyznać kautele jak najdalej idące w interesie podatników i należy ustawowo przyznać księgom porządnie prowadzonym moc dowodu także na korzyść stron.

Dyskusya nie została wyczerpana. Osobne posiedzenie Koła dla wysłuchania sprawozdania komisyi parlamentarnej i powzięcia uchwały w sprawie planu finansowego zostanie zwołane w stosownej chwili w ciągu przyszłego tygodnia najprawdopodobniej na czwartek, 20 b. m.

Wkońcu zawiadomił Prezes, że z powodu śmierci Schubmeiera, wysłał imieniem Koła pismo kondolencyjne do klubu socyalistycznego.

Pp. Loewenstein, German, Stesłowicz i tow. wnieśli do P. Prezydenta Ministrów interpelacyę z żądaniem silniejszego poparcia udziału przemysłowców i re-

---

2)

JERZY ŻUŁAWSKI.

LAUS FEMINAE.

POWIEŚĆ.

CZĘŚĆ PIERWSZA.

Powrót.

(Ciąg dalszy).

Lokaj wymienił znaną mu dobrze nazwę.
— A numer? numer pokoju?
— Czterdzieści jeden.
— Ach! — odetchnął, jakby z mimowolną ulgą.

— Tak. Teraz jest więcej pokojów, od czasu, jak hotel odnowiono, bo teraz mamy i tamto skrzydło, gdzie przedtem były prywatne mieszkania... Dawniej, naprzykład, ten pokój był już ostatni z naszych w kurytarzu i miał numer dwudziesty dziewiąty.

Dwudziesty dziewiąty! ostatni w kurytarzu! Pamięta, pamięta... Tuż obok były drzwi szklane, któremi można się było wślizgnąć niepostrzeżenie z prywatnych obok schodów, nie mijając w bramie hotelowego portyera, nie pokazując się służbie w kurytarzach... We dnie był tam zawsze mrok, — wieczorem wystarczało światło gazowe przede drzwiami nieco przykręcić lub zgasić nieznacznie...

Dał służącemu krótki znak, aby wyszedł. Lokaj jednakże wskazał ręką papier, leżący na stole.

— Jaśnie pan jeszcze się nie zameldował.

— Ach tak!

Pochwycił skwapliwie to przypomnienie, aby nie myśleć teraz dalej. Sprawa zapisania swego nazwiska na przygotowanej karcie meldunkowej wydała mu się naraz bardzo ważną i pilną. Ujął pióro w rękę nawet z pewnem uczuciem rozbawienia, że będzie teraz jako obcy podawał swe nazwisko tutaj, gdzie spędził całą niemal swoją młodość i kęs wieku dojrzałego...

Roman Turski — napisał i zawahał się. Przez dziesięć lat dodawał do tego nazwiska: robotnik, kupiec, podróżnik, przemysłowiec, jak gdzie i kiedy padło — i nie myślał już w końcu o tem, że niegdyś, przed dziesięciu laty i dawniej, mówiło się i pisało: Roman Turski, literat. — Teraz przypomniało mu się po raz pierwszy od dłuższego czasu. Właśnie teraz i tu.

Zmarszczył brwi z niechęcią. Tamten okres zycia zamknięty raz na zawsze i przekreślony dobrowolnie.

Ale wszakże i kupcem i przemysłowcem przestał już być, odkąd, zlikwidowawszy swoje w ostatnich czasach nader rozległe interesy w Azyi, siadł na okręt, aby tutaj powrócić. Uczuł pierwszy raz w życiu, że nie wie właściwie, czem jest w tej chwili.

Żywym ruchem przekreślił pole, na którem powinien był wypisać swój zawód i, wypełniwszy, stojąc, pośpiesznie kartę do końca — rzucił ją na ręce czekającego lokaja.

— Trzeba się ubrać — pomyślał, gdy służący zamknął drzwi za sobą.

Z przyzwyczajenia, jak człowiek, który nie miewał czasu na stracenie, zrazu szybko rzucał na siebie odzież, ale wnet ruchy jego zwolniały. Obezwładnienie jakieś ogarnęło go nieprzemożenie. Stał w słońcu, w bieliźnie do pasa, z odkrytą ogorzałą piersią, muskularnemi ramiony i z gładko wygoloną twarzą koloru bronzu, z której świeciło twardym połyskiem dwoje szaro niebieskich, teraz zadumą przyćmionych nieco oczu.

— Jakże się to stało?

Przyjechał dziś w nocy, kazał się dorożkarzowi zawieźć do najbliższego hotelu — zmęczony długą podróżą, nie uważał, w której stronie miasta wysiada, ani gdzie wchodzi, gdy mu służący drzwi otwierał....

I oto śmieszny, bezmyślny przypadek sprowadza go na samym wstępie, w pierwszej zaraz godzinie, gdy tylko stanął w tem mieście — na miejsce to samo, gdzie się rozegrał pierwszy i ostatni akt tego, przed czem uciekł był przed dziesięciu laty w świat, aby być wolnym, aby się wyswobodzić, aby módz żyć poprostu! Jak gdyby ten przypadek wiedział, iż on, wracając tu, miał w sobie cichą, ukrytą myśl, że trzeba się spotkać ze wspomnieniem tego wszystkiego, co było, stoczyć walkę ostatnią i przekonać się, że zwyciężył w istocie, że to nie jest już niczem więcej, jak tylko wspomnieniem.

Odetchnął głęboko i usiadł w fotelu. Rysy stwardniały mu — z poza zaciśniętych ust, z szeroko rozwartych oczu wyjrzała jakaś uporczywa zawziętość....

Niechże się tedy walka ostatnia rozegra. Dobrze się stało, że w tym jest właśnie pokoju — że nim ją samą zobaczy, czuje w tej chwili jej dawną obecność, chwyta uchem gdzieś z załomów portyer jej szept, co dziesięć lat tu na niego czekał, — nozdrzami delikatną, rozpyloną w powietrzu woń jej ciała, co nie zginęła dotychczas, mimo, że tylu obojętnych ludzi przeszło tędy, za kilka srebrniaków własność tego pokoju na jedną noc, na parę dni sobie kupując....

Uczuł coś, jakby cień zmory dawnej, krążącej około niego w powietrzu. Nie odpędził go w tej chwili, jak to przez dziesięć lat był czynił, lecz owszem, przyzywał ku sobie, oko w oko świadomie z nim stając.

I cień przybliżył się ku niemu, jak lekka mgła, wszystko w sobie pochłaniająca.

Przymknął oczy; gorący, dawno nieznany dreszcz, przebiegł jego ciało.

Ileż to lat już temu? Dziesięć a dwa — dwanaście lat....

Przyjechał był tutaj zkądś, dla jakichś odczytów, które wygłosić zobowiązał się był dawno i niepodobna mu się było teraz wymówić.... Wszak był literatem — wówczas!

Stanął w tym hotelu — ten właśnie pokój mu dano....

Położył się wcześnie spać, zły na siebie, że wyjechać musiał, prześladowany widzeniem przedziwnych, dumnych ust, kuszących jak śmierć, a tak niedostępnych....

Ust, co tak wyglądały, jak gdyby — stworzone do całowań rozkoszy i szału — dotąd niczyich nie tknęły warg przez dumę niewypowiedzianą i strach — rozkoszy samej, co spala? pokalania się? zawodu?

(Niema nic więcej przewrotnego, pomyślał, jak dziewiczość — fałszywa? — na twarzy kobiety zamężnej).

Na kilka dni przed wyjazdem mówił do niej obłąkane słowa miłości. Zresztą wówczas nie wierzył jeszcze sam w to, co mówił. Przyzwyczaił się uwodzić, bawiło go to, — mniej mu zależało na wyniku...

Patrzyła mu w oczy bez zmrużenia powiek, bez uśmiechu, z uwagą, ale nic nie odrzekła. Nie mógł zrozumieć, czy gniewa się nań, czy słucha go chętnie, nawet cień rumieńca nie przeszedł jej po bladej twarzy, rozświetlonej dwojgiem czystych a wiecznie głodnych oczu.

Spotkał ją znowu w dzień odjazdu.

— Pan ma odczyty w Krakowie? — zagadnęła go znienacka.

— Tak, księżno — odparł. (Księżna była po mężu, choć sama z ubogiej i nieznacznej pono pochodziła rodziny).

— Książę wyjechał na pogrzeb mojego ojca — rzekła powoli, zapatrzona przed siebie.

Spojrzał na nią, nie rozumiejąc, jaki jest związek między tymi faktami. O ojcu jej nie słyszał nigdy; zdumiony był, że mówi to obojętnie i że pozostała w domu, podczas, gdy mąż jej na pogrzeb wyjechał. Z właściwem sobie roztargnieniem zauważył dopiero teraz, że ona jest w żałobie.

Naraz zwróciła się żywo ku niemu.

— W którym hotelu pan staje?

Wymienił nazwę bezmyślnie i chciał coś dalej mówić, ale przerwała mu ruchem ręki.

— Do widzenia!

Został sam na ulicy.

(Ciąg dalszy nastąpi).

kodzielników galicyjskich przy dostawach dla wojska i obrony krajowej. Interpelanci występują przeciw interpelacyi zgłoszonej przed kilku dniami przez pp. Oberleitnera i tow., w której zaatakowano rzekome uprzywilejowanie przemysłu galicyjskiego przy dostawach wojskowych. Interpelanci wskazują na wielkie korzyści, jakie z dostaw wojskowych odnoszą kraje zachodnie w szczególności dla marynarki, z powodu czego mogą te kraje tem łatwiej ponosić ciężary wojskowe. Galicya bierze w dostawach bardzo mały udział a dostarcza największego kontyngentu żołnierza. Z powodu tego jest wprost rzeczą słuszności, by nieliczne fabryki i warsztaty galicyjskie, które urządzone są na dostawy wojskowe były więcej zajęte, niż dotychczas, zwłaszcza w obecnym roku niezwykłego przesilenia gospodarczego. W Galicyi konieczności jest dostarczyć ludności pracy i zarobku. Interpelanci zapytują więc P. Prezydenta Ministrów, czy gotów jest użyć całego swego wpływu, by galicyjskim fabrykom dostarczono więcej pracy przez przydzielenie odpowiednich dostaw.

Rada Państwa.

Z komisyj Izby posłów.

Komisya finansowa rozpoczęła wczoraj dyskusyę nad I. oddziałem IV. grupy t. j. nad §§ 160—238,

Sprawozdawca p. Licht oświadczył, że wnioski jego, zaproponowane wspólnie z innymi referentami, mają na celu usunięcie skarg na małostkowy ucisk i szykany ze strony władz podatkowych.

Korreferent p. Renner wniósł przyjęcie szeregu pozycyj, jakie mają być wykreślone z dochodów, podlegających opodatkowaniu.

Szef sekcyi Bareck oświadczył, że Rząd nie może zgodzić się, by dochody z wyrębów leśnych uważać za utratę substancyi i uwolnić je częściowo lub w zupełności od podatku.

Pp. Diamand i Łukaszewicz oświadczyli swą zgodę na wnioski połączone z korzyścią dla opodatkowanych.

P. Gross wniósł poprawkę, by przez stawianie pytań dano możność podatnikowi udzielenia ścisłej odpowiedzi i prowadzenia dowodu.

Dziś dalszy ciąg obrad.

*

Komisya prawnicza na wniosek p. Seitza, który wskazał, że w kwestyi dopuszczenia adwokatów do sądów przemysłowych powinny być przesłuchane Związki robotnicze — zreasumowała wczoraj swą poprzednią uchwałę co do dopuszczenia adwokatów do tych sądów.

Następnie rozprawiano nad ordynacyą adwokacką.

*

Komisya dla zarazy bydlęcej odrzuciła poprawkę p. Lasockiego do § 60 i ponownie przyjęła pierwotnie już uchwalone sprawozdanie komisyi.

*

Na onegdajszem posiedzeniu komisyi urzędniczej, o czem już donosiliśmy, zaprotestowano przeciw uchwale komisyi Izby panów, by nad dokładnie rozpatrzoną ze strony komisyi i uchwaloną przez Izbę ustawę o uregulowaniu służbowych stosunków oficyantów kancelaryjnych przejść po prostu do porządku dziennego.

Pos. Glöckel zanważył, że komisya urzędnicza Izby posłów starała się tak sformułować projekt ustawy, był także dla Rządu był dogodny. Izba posłów poparła stanowisko komisyi, a Izba panów nie chce nawet tyle zadać sobie trudu, by projekt rozpatrzyć. — Mowca tedy poczynił wniosek, by komisya uchwałę komisyi Izby panów uznała za obrazę godności Izby posłów i wytrwała na swem stanowisku.

Po poparciu tego wniosku przez pp. Marckhla i Helda wniosek p. Glöckla został przyjęty.

Następnie sprawozdawca p. Forstner przedłożył projekt ustawy, zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z 14 maja 1896 o pensyach emerytalnych urzędników państwowych cywilnych, osób państwowego stanu nauczycielskiego, dalej służby, jakoteż o zaopatrzeniu wdów i sierot po nich. Wedle projektu najniższa pensya emerytalna urzędników i nauczycieli państwowych nie miałaby wynosić mniej, niż 1100 kor., najniższa zaś pensya sług nie mniej niż 600 kor. Te same sumy miałyby stanowić minimum pensyj wdowich, przyczem wedle projektu miałyby wdowy po sługach państwowych, otrzymywać tytułem zaopatrzenia wdowiego 1/3 część ostatniej płacy męża, policzalnej dla wymiaru pensyi emerytalnej. Dalej projekt unieważnia sprzeczne z temi postanowieniami przepisy ustawy z 14 maja 1896 Dz. u. p. nr. 74 i jako chwilę nastania obowiązującej mocy nowej ustawy podaje 1 lipca 1913.

Radca ministeryalny dr. Zwierzina wywodził, że przeprowadzenie takiej ustawy, musiałoby ogromnie obciążyć budżet pensyjny. Wobec tego, że ów budżet już lat poprzednich doznał znacznego podwyższenia rocznych wydatków, przeto nie mógłby sprostać nowym i to tak znacznym obciążeniom. Rząd przeto zmuszony jest oświadczyć się przeciwko podwyższeniu pensyj wdowich.

Mimo to na wniosek p. Jerzabka, przedłożony projekt ustawy przyjęto *en bloc* wyznaczając dlań sprawozdawcę w Izbie w osobie p. Forstnera.

Następnie p. Buřival referował swój i p. Friedmana wniosek o podwyższeniu emerytur pensyonistów starego systemu upaństwowionych kolei żelaznych, którzy jeszcze przed 1 stycznia 1908 przeniesieni zostali w stan spoczynku, a to w ten sposób, iżby dobić 12 proc. do pensyj do wysokości 1000 kor., 8 proc. do pensyj wysokości 1—2 tysięcy kor., a 5 proc. do pensyj wysokości 2—3 tysięcy kor. Idzie tu o 1628 osób. Wydatek cały nie przekroczyłby sumy 460.000 osób.

P. dr. Smeral domagał się podwyższenia również pensyj tych osób, które w służbie kolejowej doznały wypadku i stały się w następstwie kalekami. Mowca żądał, by Ministerstwo kolei żelaznych dostarczyło komisyi statystyki co do liczby tych osób i wysokości ich zaopatrzenia.

Sekretarz ministeryalny dr. Stumpf wskazał, że w r. 1910 nastąpiło przy austr. kolejach państw. polepszenie emerytur i zaopatrzeń asygnowanych po r. 1906. Pensyoniści, o których mówił dr. Smeral, nie zostali objęci tem polepszeniem, nie pozostawali bowiem nigdy w służbie austr. państw. kolei żelaznych. Polepszenie ich byłoby aktem wielkiej liberalności.

Po przemowie p. R. Müllera posiedzenie zamknięto.

KORESPONDENCYE.

Wiedeń, 10 lutego.

(„Galizien" w wydawnictwie *Reise und Sport*.— Ustąpienie radcy Dworu Struszkiewicza).

(aw) Toczące się w Wiedniu układy w sprawach Uniwersytetu ruskiego i reformy wyborczej i sytuacya polityczna zwróciły od dawna uwagę ogólną na Galicyę. Wzrosło też zainteresowanie tym krajem granicznym i jego stosunkami, podtrzymywane bardzo umiejętnie przez niezwykle zręcznie prowadzoną akcyę ks. Adamowej Lubomirskiej, „Związku turystycznego w Wiedniu" i całego grona ludzi dobrej woli, wśród których wymienić się godzi radcę sekcyjnego dra Twardowskiego, delegata Związku turystycznego Koperskiego i t. d. Umiano Wiedeń zająć naszą kulturą, naszymi zabytkami budownictwa, naszą sztuką i gospodarstwem krajowem. Ks. Lubomirska pokazała stolicy piękności Galicyi w kinematografie, w ślad za tym wieczorem poszły odczyty Antoniego Potockiego, dra Twardowskiego, Kasprowicza, hr. Mycielskiego, prof. Bołoz-Antoniewicza, zjednano dalej światową firmę „Pathé Frères", która porobiła setki zdjęć kinematograficznych z najwybitniejszych miejscowości Galicyi i puściła je na rynek światowy, a teraz mamy znów do zanotowania nową zdobycz, niezmiernie cenną, którą zawdzięczamy ruchliwości „Związku turystycznego" — wspaniałe wydawnictwo niemieckie *Galizien*, wydane jako gruby tom *in folio* pod firmą redakcyi rozpowszechnionego w całej Europie pisma *Reise und Sport*.

Pełny tytuł tego dzieła brzmi: *Galizien, seine kulturelle und wirtschaftliche Entwicklung*, treść zaś jego odpowiada w zupełności temu zadaniu, jakiego podjęli się zasłużeni inicyatorzy owej tak pożytecznej publikacyi. Nie jest ona naturalnie owocem pracy jednego człowieka. Złożyły się na nią pierwszorzędne pióra, wybitne nazwiska, których umiejętny i fachowy dobór przynosi zaszczyt właściwemu redaktorowi „Galicyi" dr. Twardowskiemu.

Słowo wstępne poświęca też Redakcya *Reise und Sport* podziękowaniu dr. Twardowskiemu, który „oddał wydawnictwu ogromne usługi swą niezmordowaną, wielomiesięczną i pełną poświęcenia działalnością".

JE. Pan Minister skarbu Wacław Zaleski staje również w szeregu współpracowników „Galicyi", witając pomysł tego rodzaju wydawnictwa z wielkiem uznaniem. Nie sądzi wprawdzie, aby ów kraj, zajmujący czwartą część Austryi, a kryjący w sobie bogactwa mineralne i odgrywający przez swoją produkcyę rolniczą rolę spichrza zachodniej połaci naszej Monarchii i dostawcy mięsa, aby ów kraj, którego przemysł tak szybko się rozwija, potrzebował jakiejś hałaśliwej reklamy. Wielowiekowa kultura Galicyi, jej zabytki i zdobycze na wszystkich polach duchowego życia zasługują na ogólne i żywe zainteresowanie, któremu nadała obecna sytuacya pewien podkład polityczny, zrozumiały wobec zajęcia, jakie budzić musi ów tak eksponowany kraj graniczny.

Ponieważ jednak Galicya ma jeszcze zawsze do zwalczania pewne — zdaniem P. Ministra — nieusprawiedliwione uprzedzenia, polegające raczej na nieznajomości kraju i jego stosunków, przeto wszystkie usiłowania ułatwiające bliższe poznanie tego kraju, są bardzo pożądane i leżą nietylko w naszym interesie, lecz także i w interesie Państwa.

W podobnym duchu przemawia z kart wydawnictwa Wspólny P. Minister skarbu dr. Biliński.

Długi szereg rozpraw i artykułów bogato ilustrowanych rozpoczyna praca prof. Zubera ze Lwowa, p. t.: „Szkice geologiczne Galicyi". Dr. Feliks Koneczny zaznajamia czytelnika z przeszłością naszą, daje mu naukową oryentacyę o ocenianiu jej zjawisk, dr. Feliks Kopera opowiada o Krakowie i nagromadzonych w nim skarbach sztuki i architektury, dr. Tomkowicz kreśli historyę Wawelu i katedry, dr. Aleksander Czołowski zajmuje się Lwowem i jego kulturalnem znaczeniem, Adam Chmiel pisze o ludności Galicyi, jej zwyczajach i obyczajach, radca Dworu Barwiński o Rusinach, podając krótką ich charakterystykę pod względem etnograficznym, dr. Landau opisuje stosunki Żydów w Galicyi, prof. Franciszek Bujak ujął w swej rozprawie najgłówniejsze momenty rozwoju gospodarczego naszego kraju, dr. Juliusz Twardowski naszkicował dzieje organizacyjne administracyi krajowej z szczególnem uwzględnieniem ciekawej epoki rządów hr. Gołuchowskiego, dr. Padlewski pisze o sprawach komunikacyj i dróg żelaznych, dr. Stanisław Ponikło o ruchu turystycznym, Jan Dyląg o gospodarstwie rolnem i chowie bydła, szef sekcyi dr. Hieronim Köller o lasach państwowych i domenach i chowie koni, dr. Maryan Szyjkowski zapoznaje czytelnika z najwybitniejszemi nazwiskami literatury współczesnej, a Henryk Cepnik, prof.

7)

SAMOCHÓD 493 N.

(Auguste Geoffroy: L'Auto 493 N.).

PROLOG.

(Ciąg dalszy).

— Będziemy szukać, panie doktorze, będziemy szukać, czekajmy, wszystko samo z siebie się wyjaśni... Tajemnice miłości... Biedne kobiety obawiają się skompromitować... A może w najgorszym razie, to szantaż, dla zdecydowania młodego oficera aby się ożenił, lub wypłacił znaczną sumę... Powiedział mi pan, że przyjechałeś tutaj w zupełnej tajemnicy?

— Tak, och! tak... z wyjątkiem panny Lucyny, która jest na dole, w moim powozie, przy ulicy de l'Arquebuse...

— Któż to taki, panna Lucyna?

— Och! niema żadnego niebezpieczeństwa! jest to córka dozorczyni pałacu Septfontaines, Wirginii, która była kucharką pani de Baudricourt co najmniej od lat piętnastu... Przyjechała ze mną, aby wziąć lekarstwa, które każę zrobić... Ja sam mam kilka pilnych wizyt...

— Ach! A w jakimże jest wieku, ta panna?

— Dwadzieścia, może dwadzieścia dwa lata... Niema żadnej obawy!

— Kiedyż pan tam wraca?

— Wieczorem, skoro się załatwię z chorymi w Chateauvillard.

— Kiedy będę miał zaszczyt, pana widzieć?

— Jutro o tej samej godzinie, jeżeli pan sobie życzy.

— Bardzo proszę.

— Chyba, gdybym się dowiedział czegoś ważnego, gdyby zaszło coś nadzwyczajnego, w takim razie wstąpię do pana, choćbym nawet nie był wolny.

— Będę panu mocno obowiązany.

Pożegnali się w przedsionku. Geo wyprzedził ich tam o minutę; ale wyszedł w chwili, gdy przeczuwał, że doktor nie powie już nic, co byłoby warte słyszenia.

Prokurator miał już wracać do swego gabinetu, dając mu znak by szedł za nim, gdy Geo zatrzymał go z lekka za rękaw, wskazując okno ruchem głowy. Sam w dalszym ciągu zaczął się przechadzać po przedpokoju, nasłuchując.

Paweł Laloy ukrył się w tem samem miejscu przy framudze okna, gdzie Geo chował się przedtem.

I ujrzał, w kabryolecie doktora, to, co Geo chciał mu pokazać.

Ujrzał młodą dziewczynę, która się tam znajdowała, ową Lucynę, o której mówił doktor Lasalle.

W oczach i na fizyognomii prokuratora ukazał się natychmiast wyraz podziwu.

— Do licha, cóż za ładna dziewczyna!

Następnie potrząsnął głową i wydął usta, szepcząc:

— Tak, ale nie wygląda jakto doktor twierdził, na osobę nie budzącą obawy...

Dał się słyszeć ruch w n-rze 2-gim, w gabinecie substytuta.

I natychmiast prokurator i Geo umknęli do gabinetu nr. 1.

Jednocześnie dał się słyszeć turkot doktorskiego powoziku, który oddalał się, podskakując na nierównym bruku starej ulicy de l' Arquebuse.

* *

Prokurator i Geo wrócili więc do gabinetu.

Czekali chwilę, chcąc się upewnić, że substytut nie przyjdzie im przeszkodzić, a potem pan rzekł do służącego:

— No, i cóż ty o tem myślisz?

— O czem, proszę pana?

— O tem, co doktor opowiadał.

— Żeby wyrazić moje zdanie, musiałbym wszystko wiedzieć, a słyszałem tylko koniec rozmowy, urywki...

— Mogłeś się reszty domyśleć!

— Nie bardzo; jeden szczegół ominięty lub zmieniony wystarczy, aby w błąd wprowadzić. Gdyby pan zechciał mi powtórzyć wszystko...

Prokurator opowiedział, a w końcu dodał:

— Ach! Nie powiem, aby zagadka była trudna do rozwiązania: te dwie kobiety, to panna Lucyna, strzelająca oczkami i jej mama Wirginia! Podoba im się w pałacu Septfontaines, szczególnie od kiedy pani de Baudricourt nie żyje; są tam paniami i pragnęłyby zostać na zawsze, co by się nie udało, gdyby oficer się ożenił, bo młoda pani, wyobrażam sobie, nie bardzo chętnem okiem patrzyłaby na pannę służącą tego rodzaju, jak ta, którąśmy widzieli... A więc, dziewczyna zarzuca sieci na oficera, a mama robi srogie miny, grozi...

— Z przeproszeniem, panie prokuratorze, ale jestem innego zdania i ze swojej strony podsunę argumenty, jakie przytaczał pod tym względem pan Lasalle, który ma dobry sąd wrodzony, a także nabyty tyloletnim doświadczeniem życiowem... Niepodobna przypuścić, aby oficer był upadł ze strachu na widok swojej kucharki, nawet w takim razie, gdyby wywieszał zbyt skandaliczne córce tej kucharki. Nie, nie, nie!... On nie rozbił sobie głowy prostym przypadkiem albo z powodu nagłego uderzenia krwi do głowy, bo w takim razie jeszcze bardziej niezrozumiałem by było, żeby obie służące, a przynajmniej jedna, przypuśćmy, że młoda dziewczyna, pozostawiły go bez ratunku, narażając się na wypędzenie, gdyby mu się udało dowlec do pałacu, albo na utratę miejsca z powodu zmiany właściciela w razie jego śmierci, w każdym zaś razie na to, że zostałyby wmieszane w brzydką sprawę... Według mnie, owe dwie kobiety, o których doktor mówi, to ani panna Lucyna ani jej matka; co najwięcej przypuściłbym, że mogła być Lucyna, ale w takim razie doktor się pomylił, twierdząc, że ślady kroków w alei, po której chodziła ta druga osoba, są krokami kobiety; to byłyby raczej kroki mężczyzny, może w pantoflach, aby nie sprawiać hałasu, pewnie jakiegoś ukrytego wielbiciela pięknej Lucyny, rywala porucznika...

— Proszę, proszę, ależ toby rzeczywiście rozjaśniało sprawę... widzę już do czego zmierzasz... Mów dalej...

— Ten rywal, powiadomiony w ten lub ów sposób, musiał nadejść przed schadzką, obszedł park w około i stanął w oddali za ławką, gdy młodzi się zeszli... Następnie, kocim krokiem zbliżył się z pałką w ręku, palnął oficera uderzeniem w kark tak, że ten upadł wstecz. Ale rana jego nie pochodziłaby z uderzenia o ławkę. Młoda dziewczyna przerażona, uciekła... Oto hipoteza, wedle której jedna przynajmniej z dwóch kobiet pałacowych, figurowałaby w awanturze zeszłej nocy; ale i to jeszcze...

— Jeszcze co?

— To jeszcze mnie nie zadawala... Nie, to jeszcze nie tak się stało!

— Jakże więc?

— Ja nie wiem. Ale widzi pan, mam jeszcze ciągle przed oczami twarz tej panny, którą doktor bardzo niewłaściwie — trzeba dodać — pociągnął za sobą w swoim powoziku wtedy, gdy nikt, nikt zgoła nie powinien był wiedzieć, gdzie on jedzie, — otóż dziewczyna, która spędziła noc tak okropną, brała udział w dramacie, od rozstrzygnięcia którego może zależeć co najmniej utrata wolności dla niej, — nie mogłaby mieć tak spokojnego oblicza.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Józef Flach i prof. Niewiadomski z teatrami galicyjskimi i życiem muzycznem Lwowa i t. d.

Do najbardziej interesujących artykułów z dziedziny przemysłowej należy rozprawa P. Ministra JE. Władysława Długosza o przemyśle naftowym. Napisana przez doskonałego znawcę tej, tak ważnej gałęzi naszej industryi oddaje jej w owej publikacyi przeznaczonej dla obcych, ogromną usługę. Przytacza fakty i cyfry, które posiadają moc przekonywującą i są zarazem świadectwem świetnego rozwoju naszej produkcyi naftowej.

Podnieść również należy wartość fachową artykułów br. Battaglii o akcyi uprzemysłowienia Galicyi, dr. Pilata o odbenzyniarni w Drohobyczu, dalej artykuły o salinach wielickich, miejscowościach leczniczych i t. d.

W dziale sztuki, dość skąpo ilustrowanej, zabiera głos dr. Władysław Kozicki (Rozwój malarstwa i rzeźby w Polsce), dr. Mieczysław Treter („Ossolineum“) i bezimienny autor, który zdaje krótką relacyę o Muzeum ks. Czartoryskich i Wł. Łozińskiego, o Zamku w Podhorcach i Czerwonogrodzie i t. d.

Jak widzimy, materyał olbrzymi zebrany bardzo sumiennie i z ogromnym nakładem pracy.

Cel zamierzony wydawnictwa został w zupełności osiągnięty. Ten gruby tom, tak pięknie wydany a tak tani (cena 5 kor.), pójdzie w świat, między obcych, jako nowy dokument naszej kultury, jako nowy dowód naszej żywotności duchowej i gospodarczej.

* * *

Świat urzędniczy wiedeński ponosi wielką stratę. Po latach niezmordowanej pracy przechodzi w zasłużony stan spoczynku radca Dworu i inspektor kultury krajowej w Ministerstwie rolnictwa, Władysław Struszkiewicz. Należał on do ustępującej już teraz z widowni publicznej tej kategoryi urzędników, którzy wprost z ławy poselskiej, wprost z rozgwaru Izby ciała ustawodawczego zasiadają przy biurku referenta ministeryalnego i służą dalej krajowi i jego sprawom, umiejąc zawsze pogodzić obowiązki nowego zawodu z obowiązkami obywatela.

Radca Dworu Struszkiewicz wszedł do parlamentu mając za sobą kilkoletnią działalność na terenie sejmowym. Wybrany w r. 1887 w miejsce posła Dzwonkowskiego z kuryi większej własności Tarnów-Pilzno-Dąbrowa należał do centrum, które skupiało wówczas najlepsze siły: ks. Czartoryskiego, późniejszego Ministra oświaty dr. Stanisława Madeyskiego, St. hr. Badeniego, hr. Lasockiego, Tadeusza Langiego i i.

Doskonały mowca, energiczny działacz polityczny, z zawodu rolnik i sam właściciel ziemski, zainteresował się poseł Struszkiewicz odrazu sprawami rolnictwa, szkolnictwem rolniczem, jak wogóle całym kompleksem kwestyj wchodzących w zakres kultury krajowej i oddał tym sprawom niejedną usługę zarówno na trybunie sejmowej jak i parlamentarnej.

W Wiedniu natrafił p. Struszkiewicz na nowe pola działalności. Były to czasy schyłkowe prezesury Grocholskiego, epoka ostrych walk o prawa Galicyi na polu ekonomicznem, sposobności więc do pracy nie brakło. Wybrano też posła Struszkiewicza do komisyi gospodarczej, kolejowej, weterynaryjnej i dano mu sposobność okazania gorliwości o sprawy kraju i ich znawstwa. W pełnej Izbie przemawiał wielokrotnie, sprawiając zawsze korzystne wrażenie. Nic więc dziwnego, że kiedy pomyślano o stworzeniu w Ministerstwie rolnictwa posady niejako reprezentanta interesów rolniczych Galicyi, wybór padł na p. Struszkiewicza, który mianowany jeszcze w r. 1889 inspektorem niższych szkół rolniczych, został w r. 1891 powołany na stanowisko inspektora kultury krajowej.

P. Struszkiewicz złożył mandat, wybrano go wszakże powtórnie z mniejszej własności: Limanowa-Mszana dolna. Mandat ów sprawował on aż do roku 1907 nie zaniedbując równocześnie swych obowiązków służbowych, które pełnił nieprzerwanie aż do ubiegłego tygodnia.

Jako Inspektor kultury krajowej położył on wielkie usługi około podniesienia chowu polskiego bydła czerwonego, około rozwoju Związków hodowlanych i t. d. Przez jego ręce przeszła cała akcya zakładania stacyj uprawy torfowisk, subwencyonowanych przez Rząd, zakładania pastwisk górskich i t. d.

Jednym z najważniejszych działów urzędowania radcy Dworu był nadzór nad wszystkimi naukowymi zakładami rolniczymi w Galicyi, jemu też zawdzięczamy reorganizacyę średniej szkoły rolniczej w Czernichowie i zorganizowanie pierwszej zimowej szkoły rolniczej dla włościan w Niewiarowie.

Utrzymując ciągły kontakt z Kołem polskiem i wsparty na jego zaufaniu zdobył sobie radca Dworu Struszkiewicz wyjątkowe stanowisko. Liczono się z jego radą i uwzględniano niemal zawsze jego wnioski, będące odbiciem istotnych potrzeb gospodarczych Galicyi i domagań się jej reprezentacyi parlamentarnej.

Radca Dworu Struszkiewicz, który ukończył szkoły średnie w Rzeszowie i Krakowie, a wyższą szkołę rolniczą w Proszkowie, wydał szereg rozpraw z zakresu swego zawodu. Był także przez długie lata wiceprezesem Tow. rolniczego w Krakowie, jest nadal bardzo czynnym wiceprezesem Biblioteki polskiej w Wiedniu i t. d.

Gronu urzędników polskich ubywa dzielny towarzysz pracy. Na szczęście nie traci go Polonia wiedeńska, w śród której cieszy się radca Dworu Struszkiewicz ogólnym mirem i ogólną sympatyą.

Wojna bałkańska.

Torowanie drogi pokojowi.

Z Londynu donoszą: Według informacyi Biura Reutera ambasador turecki w Londynie Tewfik basza przed kilku dniami prosił o interwencyę mocarstw w interesie pokoju, otrzymał jednak odpowiedź, że jest to niemożliwe, póki Porta nie przedłoży propozycyj możliwych do przyjęcia.

Sądzą, że Hakki basza przywiezie nowe propozycye.

Wczoraj konferencya ambasadorów zajmowała się wyłącznie prośbą Turcyi o interwencyę, w piątek radzić będzie znów nad sprawami Albanii.

W Konstantynopolu mimo półurzędowego zaprzeczenia stwierdzają, że Hakki basza udał się do Londynu w misyi pokojowej.

Pod Czataldżą i na Gallipoli.

Dzień onegdajszy — jak donoszą z Sofii — przeszedł pod Czataldżą i Bulairem spokojnie, ponieważ nieprzyjaciel nie przedsięwziął żadnej akcyi.

Bułgarzy zajęli pozycye koło Bulair i 5 klm. za zachód od Czataldży.

W walce stoczonej onegdaj pod Szarköj Turcy stracili przeszło 1000 zabitych, Bułgarzy 60.

Wedle informacyi, jakie otrzymano w Londynie, flota turecka niewiele zdołała dotąd zrobić dla armii na Gallipoli. Przedewszystkiem znajduje się ona w obrębie ognia olbrzymiego działa serbskiego sprowadzonego z pod Adryanopola, tureckie okręty poniosły od niego ogromne straty. Również i artylerya floty greckiej daje się silnie Turkom w znaki. Turecka korweta „Iszale“ trafiona granatem bułgarskim, została zupełnie unieruchomiona.

Z pod Adryanopola.

Z Sofii telegrafują: Wczoraj ostrzeliwanie Adryanopola trwało cały dzień z przerwami. Nieprzyjaciel rażony był ogniem ciężkich dział. Dnia 8 i 9 b. m. Turcy ponieśli olbrzymie straty.

W Belgradzie głoszą, że Abdul-bey uczynił wycieczkę z Adryanopola na wojska serbskie. Serbowie udawali, że oddziału tureckiego nie widzą, dopiero za zbliżeniem natarli nań i zmusili do odwrotu. Turcy mieli 100 zabitych i rannych.

Z Konstantynopola donoszą urzędownie: Baterye fortów Czataldża i Jositepe pod Adryanopolem otworzyły onegdaj ogień na baterye nieprzyjacielskie, który trwał do późnej nocy. Tego samego dnia przedsięwziął nieprzzjaciel atak na forty wschodnie. Wywiązała się zaciekła walka, która trwała trzy godziny. Nasze wojska nie ustąpiły ze stanowisk. Z nieprzyjacielskiego latawca rzucano bomby do miasta, nie wyrządziły one jednak żadnej szkody.

Oblężenie Skutari.

Wbrew doniesieniom o zwycięstwach czarnogórskich pod Skutari krążą w Kotarze pogłoski, że wojska serbskie i czarnogórskie poniosły na Taraboszu wielkie straty. W Cetynii panuje z powodu tego wielkie przygnębienie. Generał Vukoticz jest podobno ranny.

Okazuje się, głoszą w Kotarze dalej, że urzędowe sprawozdania czarnogórskie o zwycięstwach pod Skutari są bardzo dalekie od prawdy. Serbskie wojska poniosły dotkliwe straty. Szturm na Tarabosz zupełnie się nie udał. Czarnogórcy podają rozmyślnie wielką ilość zabitych, by ufundować sobie pretensye do Skutari.

Südsl. Corr. dowiaduje się, że wiadomość o śmierci Hassana Riza beya jest nie prawdziwa.

Z Cettynii donoszą: Rząd stanowczo odmówił zezwolenia na przejazd misyi włoskiego Czerwonego Krzyża do Skutari.

Sofia. Delegaci Sarafow i Ghika odbyli wczoraj po południu w ministerstwie spraw zagr. pierwszą konferencyę, która trwała godzinę — w sprawie sporu bułgarsko-rumuńskiego.

Sofia. Urzędownie donoszą, że dawne układy z Serbią co do podziału zdobytych terytoryów pozostają w mocy mimo wybuchu ponownej wojny. W myśl ich Ochryda, Monastyr, Prilep i Isztip mają przypaść Bułgarom, Skoplje zaś Serbom.

Sofia. Z opwiadań pewnej kobiety z Komburgas wynika, że żołnierze tureccy ludność męską tej miejscowości wymordowali, kobiety zaś i dzieci częścią w pień wycięli, częścią porwali na okręty. Podobnych okrucieństw dopuścili się i w kilku innych miejscowościach.

Konstantynopol. Biuro prasowe zaprzecza informacyom zagranicznych pism, jakoby cokolwiek z cesarskiego skarbu miało być sprzedane.

Upadek ministerstwa Kacury.

Stolica Japonii stała się w dniach ostatnich widownią groźnych niepokojów. Ich przebieg w głównym zarysie znany jest z depesz. Telegraficzne doniesienia nie wyjaśniły jednak przyczyn owego ruchu.

Przyczyn tych szukać należało w niezadowoleniu ogółu z rządów ks. Kacury. Po raz trzeci poleciła mu wola monarsza niedawno stanąć u steru władzy, a oto zanim miał czas należycie wdrożyć swą akcyę rządową, lud go powalił. Ks. Kacura obejmując prezydyum gabinetu po markizie Saijondhi zastał już przesilenie, a jakkolwiek należy do najwytrawniejszych i najzdolniejszych polityków, jakimi pochlubić się może Japonia, nie zdołał pokonać nagromadzonych nie od dziś trudności.

Ks. Kacura nie padł ofiarą żadnej kwestyi dnia. Idzie tu o konflikt konstytucyjny w wielkim stylu, o walkę starych przeżytków z nową dobą.

Twierdzą w Japonii, że kryzys taki, jak obecny, nie byłby możliwy pod panowaniem zmarłego cesarza Mucuhito. W jego następcy widzi Japonia uosobienie nowego ducha czasu i rządy jego traktuje z punktu widzenia nowożytnego tylko ustroju.

Ks. Kacura ujrzał się od pierwszej chwili swego trzeciego ministerstwa wobec przemożnej opozycyi, ponieważ powołany został z woli cesarza, a nie z woli reprezentacyi narodowej. Tak samo było z poprzednikiem Kacury. I nie pomogło to, że nowy szef gabinetu roztoczył program, na który zgadzały się zasadniczo wszystkie stronnictwa, — program, którego osią było wprowadzenie jak najdalej sięgającej oszczędności. W jej imię miano uszczuplić nawet załogi na Korei i do lepszych czasów odłożyć budowę floty, aby państwa nie narazić na bankructwo. Mimo tego programu, parlament nie szczędził Kacurze oznak oburzenia z powodu, że jakkolwiek był przedstawicielem mniejszości, uzyskał od cesarza nominacyę na prezesa gabinetu. Stanowiące większość parlamentu stronnictwa: liberalna partya Seijukei i radykalna Kokuminto wypowiedziały premierowi walkę na śmierć i życie.

Większość ta zrewoltowała niemal kraj cały, urządzając w ostatnich tygodniach we wszystkich zakątkach Japonii wiece i zgromadzenia, dla zademonstrowania, że naród nie zgodzi się na to, by rządy sprawował ktoś, kto większości nie ma za sobą. I zewsząd też rozległy się wołania: „Precz z Kacurą!“ — jakkolwiek książę zdobył sobie poprzednio ogromną popularność i cieszył się aż niemal do tej chwili sympatyą wszystkich stronnictw. Szło tu o zasadę, nie o osobę. Kacura ku swej obronie powoływał się na wolę monarszą, która go powołała do steru rządu, ale lud japoński, zamiłowany z prawdziwie oryentalnym fanatyzmem w parlamentaryzmie, tłumaczeniem tem wcale się nie zadowolił. Wzburzenie zaś doszło do szczytu, gdy wobec postanowienia opozycyi, by domagać się od parlamentu uchwalenia votum nieufności, rząd zdecydował się na rozwiązanie reprezentacyi ludowej. Rozpętało to taką burzę, iż ks. Kacura nie chcąc obarczać siebie odpowiedzialnością za nieobliczalne jej następstwa, złożył godność prezesa gabinetu. Miejsce jego zajął Jamamoto, wódz opozycyjnej większości. Wymaganiom parlamentaryzmu stało się zadość i w Japonii zapanował napowrót spokój.

Osaka, 12 lutego. Także i tu odbyły się demonstracye przeciw rządowi. Zdemolowano domy kilku posłów należących do stronnictwa rządowego.

KRONIKA.

Lwów, 13 lutego.

Kalendarz.
Piątek (14 lutego):
Walentego. — Niemira. — Tryfona.

Wschód słońca o godzinie 6·37 rano, zachód o godzinie 4·38 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe 0 stopni.

— **Wiceprezydent Rady szkolnej dr. Dembowski** był obecny we czwartek, 13 b. m., na lekcyach w gimnazyum szóstem we Lwowie. Przysłuchiwał się nauce historyi w klasie III, języka niemieckiego w IV, języka polskiego w klasie VII i języka łacińskiego w klasie VIII. Zadawał sam pytania, przeglądał wypracowania pisemne, odwiedził też lekcyę prowadzoną przez aplikanta, ażeby poznać tok i wydatność pracy w szkolnem seminaryum pedagogicznem. Po hospitacyach wyraził zadowolenie z poziomu wiedzy uczniów i dobrej oryentacyi.

□ **Wydział krajowy o działalności teatru w Krakowie.** W sprawozdaniu z czynności Wydziału krajowego, przygotowanem dla Sejmu, znajduje się osobny ustęp, poświęcony działalności teatru miejskiego w Krakowie.

Spostrzeżenia Wydziału krajowego oparte być musiały na sprawozdaniach komisyi artystycznej miejskiej w Krakowie, w skład której wchodzi 2 delegatów Wydziału krajowego. Sprawozdania te od dłuższego czasu wytykają wiele braków tak w personalu jak i pod względem artystycznej działalności teatru krakowskiego, mimo, że prasa miejscowa w krytykach swych jest pobłażliwsza.

Wydział krajowy podnosi w swem sprawozdaniu, iż komisya artystyczna uważa jako najjaśniejszy moment repertoaru od września do grudnia 1911, wystawienie „Legionu“ Wyspiańskiego, — przedsięwzięcie śmiałe, a pożądane, które — zdaniem komisyi — trzeba stanowczo zapisać na dobro teatru jako ważną pozycyę. Ponadto jedna „Cyganerya warszawska“ Nowaczyńskiego, zdolna była wywołać silniejsze i trwalsze wrażenie. Na ogół jednak repertuar wkazywał — zdaniem komisyi artystycznej — brak stałego z góry obmyślanego planu.

Komisya wytyka dalej, że w teatrze krakowskim brak w personalu kobiecym bohaterki tragicznej, liryczno-dramatycznej, konwersacyjnej i starszej dramatycznej; zaś w personalu męskim lirycznego bohatera i charakterystycznego komika. Komisya domaga się też uzupełnienia w powyższym kierunku personalu artystycznego, dalej staranności i nowoczesności inscenizacyi, oraz ustanowienia osobnego inscenizatora, wreszcie wszechstronnie obmyślanego planu repertuaru.

Komisya artystyczna przedłożyła następnie sprawozdanie z całorocznej działalności teatru krakowskiego w sezonie od września 1911 do końca czerwca 1912 r. Sprawozdanie to wytyka również liczne braki w personalu, oraz w układzie repertuaru. Tyle mówi sprawozdanie Wydziału krajowego.

Rzecz ta właściwie obecnie jest bezprzedmiotowa, wobec tego, że dyrektor teatru p. Solski był zmuszony ustąpić, a miasto Kraków rozpisało konkurs na dalszą dzierżawę teatru miejskiego w Krakowie. Można jedynie życzyć, aby nowemu dyrektorowi teatru udało się spełnić wszystkie życzenia komisyi artystycznej.

— **Z Uniwersytetu.** PP. Paško Tomić, rodem ze Splitu, w Dalmacyi i Chaim Jüdel Frenkel, rodem z Tarnopola, otrzymali w tutejszym Uniwersytecie stopnie doktorów praw, Jan Janów, rodem z Moszkowic, stopień doktora filozofii, a Emanuel Hirschtritt, rodem ze Lwowa, Herman Marek Arzt, rodem ze Lwowa i Fanny Fränkel, rodem ze Lwowa, stopnie doktorów wszech nauk lekarskich.

P. Juliusz Wiczkowski, rodem ze Lwowa, przydzielony do konsulatu w Medyolanie, otrzymał stopień doktora praw na Uniwersytecie wiedeńskim.

— **Prawo publiczności.** P. Minister wyznań i oświaty nadał I. kl. prywatnego gimnazym realnego żeńskiego konwentu SS. Bazylianek w Stanisławowie prawo publiczności na rok szkolny 1912/13.

— **Powszechne wykłady uniwersyteckie.** W piątek, dnia 14 b. m. prof. Uniw. dr. Z. Cybichowski: „Międzynarodowe prawo wojenne“. Zakład chemiczny Uniwersytetu, ul. Długosza 6. Początek o godzinie 7 wieczorem.

— **Wybory do Rady miasta Lwowa.** Wczoraj ukończyły swe prace komisye skrutacyjne sal VII. i XIII.

Na głosujących 5350 (w salach II., III., V., VI., XI. i XIV., poprzednio już ogłoszonych), 889 w sali VII. i 650 w sali XIII., czyli na głosujących ogółem 6889 (absolutna większość 3445) otrzymali głosów:

a) kandydaci bloku narodowego:

	Sale	Dawne	VII.	XIII.	Razem
1	Abrysowski J.	3971	621	494	5086
2	Dr. Adam E.	3975	640	495	5110
3	Andrzejowski M.	3086	595	480	4859
4	Dr. Aschkenase T.	2908	542	267	3717
5	Dr. Baczewski H.	4994	879	625	6498
6	Bader J.	3366	555	415	4336
7	Bardasz F.	4773	812	515	6100
8	Bartoń A.	3162	491	409	4062
9	Dr. Battaglia R.	3785	610	447	4842
10	Bal St.	3690	568	438	4696
11	Beiser J.	4561	790	492	5843
12	Bieniecki A.	3977	619	478	5074
13	Biernacki K.	3910	603	499	5012
14	Blumenfeld H.	3987	721	426	5134
15	Dr. Caro J.	4420	767	450	5637
16	Dr. Chlamtacz M.	3929	598	496	5023
17	Ciechulski W.	3834	592	438	4864

18 Dr. Ciesielski T.	3949	618	491	5058
19 Chajes W.	4481	776	486	5743
20 Demeter M.	4613	826	534	5973
21 Dr. Dwernicki T.	3975	623	484	5082
22 Dr. Dylewski J.	3937	598	435	4970
23 Dr. Dziwiński P.	5101	863	551	6515
24 Feldstein H.	3342	525	429	5296
25 Friedrich E.	3707	590	436	4733
26 Getritz A.	3716	576	432	4724
27 Dr. Głąbiński St.	3933	615	497	5045
28 Gubrynowicz W.	3980	620	494	5094
29 Halski W.	3939	621	491	5051
30 Hingler E.	3871	590	434	4895
31 Howarth D.	3829	607	466	4902
32 Höflinger T.	3641	573	432	4646
33 Ihnatowicz J.	3910	614	491	5015
34 Janowicz K.	3802	590	489	4881
35 Kauczyński A.	3952	616	500	5068
36 Kotowicz J.	3774	607	463	4844
37 Kroch J.	4492	778	488	5758
38 Kwiatkowski R.	3922	614	500	5036
39 Kurkowski S.	3543	562	427	4532
40 Ks. dr. Lenkiewicz Z.	4823	835	523	6181
41 Lerski J.	3838	601	486	4925
42 Lewicki A.	4625	775	461	5861
43 Lewicki B.	3878	600	453	4931
44 Majerski St.	3987	620	479	5086
45 Makowicz M.	3643	583	394	4620
46 Dr. Mikołajski S.	3966	615	503	5084
47 Dr. Michejda W.	3661	567	444	4672
48 Moszczyński J.	3750	604	489	4843
49 Neumann J.	3608	588	507	4703
50 Dr. Obmiński St.	3946	626	498	5070
51 Ohly Fr.	3701	571	429	4701
52 Olszewski J.	3866	616	496	4978
53 Paszkudzki M.	3574	565	428	4567
54 Dr. Pazdro Z.	3739	583	445	4767
55 Philipp E.	3930	616	498	5044
56 Dr. Piasecki E.	3954	613	495	5062
57 Piasecki Fr.	3663	573	426	4662
58 Pierożyński E.	3875	611	498	4984
59 Dr. Pieracki J.	3897	612	472	4981
60 Dr. Piepes-Poratyński J.	3958	614	502	5074
61 Dr. Pisek W.	3866	614	499	4979
62 Platowski S.	4897	834	538	6269
63 Dr. Próchnicki Z.	3951	606	496	5053
64 Dr. Przygodzki J.	3864	605	488	4957
65 Rapoport M.	3630	599	531	4760
66 Rawski W.	3982	624	489	5095
67 Richtman K.	3676	587	426	4689
68 Riedl E.	3969	620	496	5085
69 Dr. Russman J.	3979	671	507	5157
70 Dr. Rutowski T.	5228	874	631	6792
71 Rybicki T.	3992	624	499	5035
72 Schaff M.	4093	732	435	5260
73 Dr. Schleicher F.	3681	587	464	4732
74 Schneider A.	3904	601	495	5000
75 Sklepiński K.	5103	847	619	6569
76 Dr. Sokal R.	4499	783	571	5853
77 Soleski J.	5278	872	633	6783
78 Soupper A.	3599	573	429	4601
79 Dr. Stahl L.	3957	620	495	5072
80 Dr. Starzewski J.	5028	854	545	6426
81 Dr. Stesłowicz W.	5095	863	551	5509
82 Szafrański L.	3874	615	482	4971
83 Szczurkiewicz L.	3638	580	422	4640
84 Szpondrowski M.	3835	600	487	4922
85 Dr. Szpor Ł.	3864	602	494	4960
86 Ks. dr. Szydelski	3847	606	486	4939
87 Schirmer J.	3881	621	472	4974
88 Terenkoczy W.	3963	633	496	5092
89 Thom M.	4441	769	451	5661
90 Toczyski J.	3667	566	430	4663
91 Töpfer S. M.	3566	539	458	4563
92 Dr. Thullie M.	3352	500	480	4312
93 Wczelak J.	3944	620	471	5035
94 Weich A.	4083	711	456	5250
95 Wiksel J.	4273	746	481	5490
96 Włodzimirski W.	3697	582	438	4717
97 Wolisch Z.	3635	585	424	4644
98 Zawojski M.	3765	615	479	4859
99 Zgórski Józef	3833	600	435	4868
100 Zgórski Julian	3874	608	490	4972

b) Kandydaci reformy:

1 Breiter E.	1849	378	154	2381
2 Dr. Danielski Z.	1868	351	207	2426
3 Hudec J.	1754	317	163	2234
4 Dr. Janik M.	1669	302	184	2155
5 Laskownicki Br.	1818	336	216	2371
6 Dr. Lisiewicz A.	1958	364	225	2547
7 Pawlewski Br.	1935	331	240	2506
8 Reizes H.	1387	279	140	1806
9 Śliwiński H.	1795	328	216	2339

c) Kandydat Związku Organizacyj narodowych:

Dr. Schenker J.	1290	152	249	1691

— **Uczczenie dr. Stanisława Tomkowicza.** Z powodu nowej organizacyi urzędów konserwatorskich, ustąpił przed niedawnym czasem dr. Stanisław Tomkowicz z urzędu konserwatora zabytków. Zasługi, jakie dr. Stan. Tomkowicz w ciągu swego 25-letniego urzędowania na polu ochrony ojczystych zabytków położył, są dostatecznie znane nie tylko u nas, ale i na całym obszarze ziem polskich. Nie było żadnej większej restauracyi katedr, czy to krakowskiej, czy płockiej, włocławskiej, lub sandomierskiej, aby nie zasięgano jego doświadczonej rady. Nie tylko na polu praktycznego konserwatorstwa, ale także słowem i piórem w licznych publikacyach rozwijał żywą propagandę w sprawie ochrony zabytków i przyczynił się niemało do pogłębienia i rozszerzenia zasad nauki konserwatorskiej w szerokich warstwach społeczeństwa. Członkowie krakowskiego grona konserwatorów postanowili z powodu ustąpienia swojego długoletniego prezesa, dać wymowny wyraz swej czci i przywiązania. Uznali, że najtrwalszym sposobem uczczenia wybitnych zasług będzie ofiarowanie jego portretu dla Muzeum Narodowego. Do urzeczywistnienia tego zamiaru przyczynili się liczni przyjaciele i ze wspólnych składek powstał portret pendzla prof. Jacka Malczewskiego, dzieło wysokiego artyzmu. — W dniu wczorajszym podczas skromnej uczty w Grand hotelu, w ścisłem gronie konserwatorów i uproszonych gości: wiceprezydenta miasta Szarskiego, profesora Malczewskiego i prof. Domańskiego odbyło się wręczenie portretu. Imieniem grona konserwatorów przemówił radca Muczkowski, podnosząc wybitne zasługi dr. Tomkowicza na polu ochrony zabytków. Wśród serdecznego i swobodnego nastroju wzniesiono liczne toasty na cześć jubilata i zaproszonych gości. Na ramie portretu umieszczono następujący napis: „Ku uczczeniu niepożytych zasług Stanisława Tomkowicza około ochrony ojczystych zabytków, portret ten konserwatorowie i przyjaciele Muzeum Narodowemu w darze złożyli. Dnia 8 lutego 1913“.

— **Zastrzelenie socyalistycznego posła do Rady państwa Schuhmeiera.** Z Wiednia donoszą: Zamach na posła do Rady państwa Schuhmeiera spotkał się z jednomyślnem potępieniem i oburzeniem. Klub niemieckich socyalnych demokratów otrzymał liczne kondolencye od stronnictw parlamentarnych i Prezydenta Izby posłów Sylwestra. P. Schrafl w imieniu partyi chrz. społ. wystosował do klubu socyalistycznego pismo z wyrazami potępienia strasznego czynu i szczerego współczucia z powodu straty, którą partya poniosła. Wydział ściślejszy wiedeńskiego oddziału partyi chrześciańsko-społecznej urządził manifestacyjne posiedzenie, na którem wyrażono żal z powodu śmierci p. Schuhmeiera i wysłano do wdowy pismo kondolencyjne. Podobne manifestacye urządził klub chrześciańsko-społeczny sejmowy i klub mieszczański Rady miejskiej. Burmistrz Wiednia dr. Weisskirchner wystosował do wdowy pismo z wyrazami oburzenia z powodu czynu Kunschaka. Brat mordercy poseł sejmowy Kunschak również wysłał do wdowy pismo z wyrazami współczucia. Dr. Weisskirchner ma przemawiać nad grobem zamordowanego.

Morderca p. Schuhmeiera był wczoraj rano ponownie przesłuchany i ponownie zapewnił, że czynu dokonał rozważnie i po dokładnym namyśle. Zeznał, że śp. Schuhmeier był pierwszym, który wpoił w niego zasady wolnomyślne, później jednak Kunschak nie interesował się już niemi i wyjechał do Niemiec, wystąpiwszy z partyi. W Niemczech przebywał 10 lat i zaoszczędził sobie 2000 kor. Do Wiednia wrócił przed dwoma laty i żył z tych pieniędzy. Tu powziął plan zamordowania jednego z przywódców socyalistycznych, gdy mu pieniądze wyjdą, a to, by się zemścić za to, że po wystąpieniu z partyi socyalistycznej nie mógł znaleźć posady. Plan ten też wykonał.

Kunschaka odstawiono wczoraj do więzienia sądu krajowego karnego.

(△) **Z Izby sądowej.** Dziś przed południem przed tutejszym trybunałem sądu przysięgłych rozpoczęła się rozprawa karna przeciw 20 letniemu Janowi Wachowi, ślusarzowi i 19 letniemu Władysławowi Domasławskiemu, oskarżonym o popełnienie całego szeregu znaczniejszych kradzieży na szkodę mieszkańców w okolicy ulicy 29 Listopada.

Wyrok zapadnie za dwa dni.

(△) **Zamach samobójczy.** W hotelu „Elite“ przy ul. Krasickich targnął się na swe życie rewident kolei państwowych Alojzy Langer, zażywszy pięć pastylek sublimatu. Pogotowie Towarzystwa ratunkowego udzieliło mu pierwszej pomocy, a następnie odwiozło go do szpitala powszechnego. Powód zamachu samobójczego nieznany.

△ **Zaczadzenie.** W jednym z domów na Zniesieniu zaczadział ubiegłej nocy nieznany z nazwiska robotnik. Pogotowie Towarzystwa ratunkowego odwiozło go w stanie nieprzytomnym do szpitala powszechnego.

(△) **Brutalna stróżka.** Dozorczyni realności przy ul. Leona Sapiehy l. 51, Marya Dołka wszczęła wczoraj kłótnię ze służącą Stefanią Ciorochówną i chwyciwszy ją w pół, biła jej głową o mur póty, póki dziewczyna zemdlona nie padła na ziemię.

(△) **Umysłowo chora** Sara Lampel, wybiwszy w swem mieszkaniu wszystkie szyby w oknach i zniszczywszy sprzęty, zbiegła w niewiadomym kierunku.

(△) **Toporkiem w głowę.** W koszarach miejskiej straży ogniowej pompier Jan Zawidowski ciął wczoraj toporkiem w tył głowy starszego pompiera Ludwika Bieleniećkiego za to, że przeznaczył go do raportu. Zawidowski został aresztowany, rannego zaś opatrzyło pogotowie ratunkowe.

(△) **Kronika policyjna.** Na pl. Krakowskim przytrzymano wczoraj notowanego złodzieja Jana Szewczyka, który ofiarowywał przechodniom na sprzedaż srebne kubki, pochodzące z kradzieży.

Za sprzedaż fałszywych kartek loteryjnych, aresztowała wczoraj policya Mikołaja Pańczyszyna.

W cerkwi Przemienienia Pańskiego przy ul. Krakowskiej przytrzymano Józefa Horzuchę w chwili, gdy wyciągnął z kieszeni ucznia VII. kl. gimnazyalnej Puszkara pulares z kwotą 7 koron.

O sprzeniewierzenie kwoty 126 koron na szkodę zarządcy drukarni p. Antoniego Gojawiczyńskiego i 42 koron na szkodę właściciela sklepu Włodzimierza Iżyckiego, oskarżono wczoraj w policyi niejakiego Gerstenfelda zastępcę firmy przewozowej.

△ **Zgubiono:** w teatrze miejskim złoty naszyjnik z trzema rozetami, rubinem i kilku szmaragdami; w ulicy Leona Sapiehy laskę z indyjskiego drzewa ze srebrną rączką i skówką w kształcie pierścienia; złotą broszkę z dukatem; w ulicy Akademickiej trzy sznurki różowych korali; złotą szpilkę; pulares, zawierający kwit zastawniczy na losy wartości 200 kor. i gotówkę 1 kor. 20 hal.; w ulicy Karola Ludwika pulares, zawierający złoty medalion ze szmaragdem, 20 kor. i znaczki pocztowe wartości 3 kor.; złoty kolczyk z dwoma dyamentami; w ulicy Jagiellońskiej biały szal jedwabny; w ulicy Leona Sapiehy pulares, zawierający 18 kor.

△ **Znaleziono.** W wozach miejskiej kolei: dwie książki, pulares zawierający pewną kwotę i rozmaite drobiazgi.

Kronika prowincyonalna.

§ Jubileusz pedagoga. P. Bazyli Wolański, dyrektor szkoły ludowej męskiej imienia Czackiego w Stanisławowie, prezes Towarzystwa wzajemnej pomocy nauczycieli, odznaczony złotym krzyżem zasługi i listami pochwalnymi, obchodzi trzydziestolecie swej żmudnej zawodowej pracy. Cieszy się powszechną miłością wśród uczniów szkoły, których chlubnie i z pożytkiem przewodzi, a wyjątkowem poważaniem w szerokich kołach ich rodzin. Prasa miejscowa: *Rewera* i *Kuryer Stanisławowski* poświęcają jubileuszowi pedagoga serdeczne bardzo wzmianki.

§ Krwawy dramat miłosny. Wjednym z domów publicznych w Jarosławiu zastrzelił podoficer 8 p. dragonów Sobiesław Bogusz, swą kochankę 20 letnią Cecylię Strutyńską, poczem odebrał sobie również życie. Powodem krwawego dramatu było to, iż nie mogli połączyć się węzłem małżeńskim.

Kronika zagraniczna.

* Pogrzeb siostry Ojca św. Wczoraj odbył się w Rzymie skromny pogrzeb siostry Papieża, Róży Sarto.

* Strajk generalny w Belgii. Nadzwyczajne wydanie centralnego organu socyalistycznego w Brukseli donosi, że uchwalony przez Radę narodową strajk generalny rozpocznie się 14 kwietnia b. r.

Wiedeń, 12 lutego 1913.

(Yvetta Guilbert. — Dawne „bóstwo“. — Chłodne przyjęcie. — Piosenka a Wiedeń. — Dwa „szlagery“. — Utrapienie).

Słynna „diseuse“ paryska, Yvetta Guilbert, corocznie gości w Wiedniu. Ale jej tegoroczna „conference“ zgromadziła niezbyt liczną publiczność. Niewiadomo, czy oziębło się zainteresowanie publiczności dla rodzaju sztuki pani Yvetty, czy też „ciężkie czasy“ sprawiły, że na występ jej tak niewiele biletów sprzedano.

Yvettę Guilbert Wiedeń dawniej ubóstwiał. Ale dziś? Publiczność uśmiecha się uprzejmie z zaakcentowaną na ustach życzliwością, gdy łobuzie oczy pani Guilbert zsuną się z estrady na salę, gdy ją głosik rozbrzmieje wesoło podkreślając mniej lub więcej tłuste „pointy“. Publiczność dzisiejsza udaje, że bawi się doskonale, że w mig chwyta subtelności i sarkazmy piosenek, że zachwyca się wdziękiem, humorem, sprytem i gracyą Paryżanki. Ale, kiedy ukończył się wieczór i publiczność poczęła się tłoczyć do garderób — usta wielu i pań i panów zadrgały ziewaniem.

Biedna Yvetta!

* *

Wiedeń lubi piosenki, ale bezpretensyonalne, mniej subtelne i mniej ironiczne, a przedewszystkiem mało myślowe. Ładna, chwytająca się ucha melodya i względnie sentymentalny tekst stanowią o powodzeniu.

Piosenka kabaretowa rzadko kiedy wydobywa się z za wrót kabaretu, czy z salonika artystycznego na ulicę. Repertuar Meli Mars i innych wiedeńskich „szansonierek“ jest i muzycznie i tekstowo za „inteligentny“, aby mógł zdobyć popularność. Nie zagwizda jej chłopak szewski, nie zanuci „panna od maszyny“ Olivera czy Remingtona, wypukując paluszkami zdanie małego kupieckiego listu. Nie wyryczy jej pijak wracający zygzakami do domu, ani włóczący się po alejach Prateru samotnik. Nie wydobędzie się ona zgrzytem z gramofonu, jakiego właścicielem w Wiedniu jest każdy stróż kamieniczny i nie rozpłacze się fałszami w dźwiękach katarynki, która coraz to rzadziej pojawia się na ulicach Wiednia.

Piosenka, aby stać się w Wiedniu popularną, musi rwać za serce, wydobywać łzy, albo nastrajać na wesołość beztroskliwą i alkoholiczną. Z sali operetkowego teatru lub z bezpretensyonalnego drugorzędnego „Varieté“ wydobywa się „szlager“ na świat wiedeński i w mgnieniu oka popularyzuje.

* *

Śpiewa cały Wiedeń dziś dwie piosenki: pierwsza płaczliwa jest i w nutę sentymentu uderza, a od pół roku przeszło włóczy się po całej naddunajskiej stolicy, po dwudziestu i jednej dzielnicach. To piosenka o „Słowiku z Hernalsu“, wybrana z szeregu melodyj, składających ilustracyę muzyczną operetki „Hoheit tanzt Walzer“.

Drugi „szlager“ to pieśń o Johannie, którą nuci całe miasto, pieśń na tempo polki, w tekście głupiutka, w muzyce ogromnie trzpiotowata. Melodya jej już dokuczyła — bo od miesiąca rozlega się z każdego kąta, wybiega z każdego okna, młócona na fortepianach, rznięta przez skrzypce, „wyta“ przez głosy i głosiki, czysto i fałszywie. „Szlagera“ można pokochać, można też i znienawidzieć. Częściej jednak popularna nuta jest utrapieniem, niż rozkoszą.

Prócz tych dwu „dużych szlagerów“ płacze się po mieście sporo małych. Będzie z tuzin tych melodyj i tekstów, na które Wiedeń jest nieuleczalnie chory, a które zatruwają trochę „wrażliwszemu“ człowiekowi egzystencyę.

* *

Yvetta Guilbert reprezentuje swą działalnością artystyczną w każdym razie sztukę. Jej program jest literacki. Lecz w „trzeźwem“ dzisiejszem społeczeństwie literatura wychodzi z mody! *K. Bar.*

Notatki literacko-artystyczne.

„Świat“, w ostatnich zeszytach zawiera artykuły: „Acheron duszy“ K. Irzykowskiego, „Sztuka wnętrza“ Ewy Łuskiny, „Turcy“ E. Zorjana, „Miasto pod Witoszą“ Tadeusza Micińskiego, „Źródła moralności“ S. Czekalskiego, „Wymowy wojny“, „Wywóz pracy polskiej“ (prądy naszego wychodztwa), „Lwów ruski“, „Galerya narodowa miasta Lwowa“, „Rozmowy o teatrze lwowskim“, liczne artykuły z życia, sztuki i literatury, oraz powieści i nowele: J. Weyssenhoffa „Gromada“, Tad. Konczyńskiego „Gody Herodowe“, W. Perzyńskiego „Blizna“, E. M. Della „Szlakiem orła“. W części ilustracyjnej reprodukcye dzieł sztuki Axentowicza, Pochwalskiego, Rauchingera, Lenca, Augustynowicza, Wyspiańskiego, Gierymskiego, Pruszkowskiego, Jarockiego, Trusza i szereg ilustracyj z chwili bieżącej.

L'armée du Duché de Varsovie 1807—1815.

W Paryżu wyszło wspaniałe dzieło o armii Księstwa Warszawskiego z obrazami polskiego malarza Jana Chełmińskiego i tekstem francuskim kapitana A. Malibrana, b. szefa szwadronu artyleryi.

W prospekcie tego dzieła czytamy: „Słynni historycy epopei cesarskiej jednomyślnie uwielbiają heroizm i niezłomną wierność Polaków, którzy walczyli w szeregach Napoleona. Niestety, życzenia Polski nie zostały uwzględnione tak, jak na to zasługiwałyby ze względu na niezmierne usługi oddane przez wojsko polskie.

Chełmiński, który od szeregu lat poświęcił się studyowaniu tych wojsk pełnych chwały, wskrzesił postaci polskich napoleończyków, jak żywe, w świetnych ich uniformach. Tak powstał szereg tablic, w których historyczne znawstwo i artyzm wycisnęły swe piętno. Kapitan Malibran ze swej strony uczynił wszystko, co doń należało.

Dzieło obejmuje 350 stron tekstu *in 4-o*, 45 reprodukcyj trójkolorowych Chełmińskiego, portret króla Fryderyka Augusta Saskiego, księcia warszawskiego i 50 portretów generalicyi, oraz oficerów wojska polskiego“.

Dzieło to może być rzeczywiście swojego rodzaju pomnikiem historycznym.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś we czwartek, 13 lutego, „Eugeniusz Onegin“, opera P. Czajkowskiego; gościnny występ J. Korolewicz-Waydowej w partyi Tatiany. — Piątek, 14 lutego, po raz pierwszy „Komedya miłości“ w 3 aktach H. Ibsena, przekład Kaz. Królińskiego. Abonament nr. 25. — Sobota, 15 lutego, o godz. pół do 4 po południu „Rewizor z Petersburga“, komedya Gogola. — Sobota, 15 lutego

o godzinie pół do 8 wieczorem „Hugenoci“, opera Mayerbeera; gościnny występ Janiny Korolewicz-Waydowej i T. Leliwy. — Niedziela, 16 lutego o godzinie pół do 4 po południu „Wróg kobiet“, operetka Eyslera. — Niedziela, 16 lutego o godzinie pół do 8 wieczorem „Taniec czynowników“, komedya L. Biriúskiego. — Poniedziałek 17 lutego, wyjątkowo o godzinie 5 po południu „Leci liście z drzewa“ Józefa Wiśniowskiego. — Poniedziałek 17 lutego, o godz. 8 min. 15 wiecz. Koncert Henryka Marteau.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Piątek, 14 lutego, „Kobieta i Pajac“, sztuka. — Sobota, 15 lutego, „Wet za wet“, sztuka. — Niedziela, 16 o godzinie 3 m. 30 po południu „Leci liście z drzewa“, cztery strofy krwawej pieśni Józefa Wiśniowskiego. — Niedziela, 16 o godzinie 7·30 wieczorem, „Wet za wet“, sztuka. — Poniedziałek, 17 „Pani Bela“, komedya.

Wystawa poglądowa.

Komitet rozesłał do wszystkich artystów w kraju i zagranica zaproszenie, którego treść podajemy, wielu bowiem artystów zmieniło w ostatnich czasach miejsce pobytu, zaproszenia wskutek tego nie dochodzą. Tych, którzyby zaproszeń nie otrzymali, komitet tą drogą prosi o odebranie zgłoszeń, które znajdują sie w kancelaryi Towarzystwa Przyj. Sztuk pięknych ul. Dzieduszyckich l. 1 we Lwowie.

Zaproszenia brzmią następująco:

W dniu 20 kwietnia b. r. zostanie otwarta w powiększonym lokalu Towarzystwa Przyjaciół Sztuk pięknych we Lwowie: „Wystawa poglądowa współczesnej sztuki polskiej“ pod protektoratem Pani Namiestnikowej Zofii Bobrzyńskiej na dochód wdów i sierot po dziennikarzach polskich.

Wystawę urządza wspólnie Tow. Dziennikarzy polskich i Tow. Przyj. Sztuk pięknych. Zwracamy się przeto do JWPana z gorącą prośbą o łaskawe wzięcie udziału w tej pierwszej w swoim rodzaju ekspozycyi.

Niezależnie od zwykłych w tym czasie zakupów, komitet ma przyrzeczone kilka tysięcy koron na zakupy rządowe.

Dorocznej wystawy wiosennej, wobec tej wystawy poglądowej tego roku nie będzie.

Komitet wydaje w kilku tysiącach egzemplarzy duży katalog ilustrowany ze wstępem omawiającym bilans współczesnej sztuki polskiej, ze szczególnem uwzględnieniem dzieł przysłanych na wystawę.

Katalog zaopatrzony będzie reprodukcyami, prosimy przeto o przysłanie dobrej fotografii najpóźniej do dnia 18 marca, 12-tej godziny w południe, pod adresem Towarzystwa Przyjaciół Sztuk pięknych we Lwowie ul. Dzieduszyckich 1. Katalog prócz pojedynczej sprzedaży podczas wystawy, będzie do nabycia aż do wyczerpania w księgarniach, prócz tego komitet roześle go do wszystkich bibliotek i zbiorów w kraju i zagranicą.

Ostateczny termin przysyłania dzieł na wystawę: 14-ty kwietnia b. r. godz. 12-sta w południe.

Na wystawę przysyłać prosimy najwyżej dwa dzieła, z powodu bardzo licznych już zgłoszeń z całej Polski.

Szkice i notatki bezwarunkowo są wykluczone z programu tej wystawy. Koszta transportu frachtem zwykłym bez jakichkolwiek zaliczek i tylko dzieł poprzednio zgłoszonych, opłaca komitet w jedną stronę t. j. do Lwowa. Komitet stara się usilnie o zniżki lub bardzo znaczne ulgi w odsyłaniu dzieł z powrotem do właścicieli.

Celem uświetnienia tej niecodziennej wystawy i przysporzenia funduszów wdowom i sierotom po dziennikarzach polskich, oraz pozostawienia trwałej pamiątki tego zrzeszenia sztuki polskiej i polskiej prasy, komitet pragnie wydać reprodukcye barwne tych obrazów zamieszczonych na wystawie, których twórcy na to się zgodzą. W tej sprawie komitet gorąco prosi o wczesne zawiadomienie czy JW. Pan zechce łaskawie zezwolić reprodukować dzieło swoje na kartkach Tow. dziennikarzy polskich, naturalnie bez policzenia honoraryum.

W tym celu załączony odpowiedni rewers wraz ze zgłoszeniem.

Za wydział Towarzystwa dziennikarzy polskich:

Prezes: *Adam Krechowiecki.* Za sekretarza: *Michał Rolle.*

Za dyrekcyę Towarzystwa przyjaciół Sztuk pięknych:

Dr. Aleksander Lisiewicz. *Zyg. Rozwadowski*

Sekretarze wystawy:

Artur Schröder. *Stanisław Sokołowski.*

Za Komitet w Krakowie:

Teodor Axentowicz. *Jacek Malczewski.*
Józef Mehoffer. *Xawery Dunikowski.*

OSTATNIA POCZTA.

= Najj. Pan odebrał wczoraj o godzinie 10 przed południem przysięgę od P. Ministra rolnictwa Franciszka Zenkera, jako tajnego radcy.

= Na wczorajszem posiedzeniu parlamentu Rzeszy niemieckiej przyszedł pod obrady wniosek socyalistów, domagający się zmiany konstytucyi. Wniosek ten brzmi:

„Każde państwo związkowe musi posiadać reprezentacyę wybraną na podstawie równego, powszechnego i tajnego prawa głosowania, a przysługującego każdemu obywatelowi bez różnicy płci, jeśli ukończył 20 rok życia“.

P. Wolff (soc.) uzasadniając wniosek, wystąpił przeciwko konserwatystom i rządowi i oświadczył, że prędzej, czy później robotnicy wywalczą sobie w Prusiech reformę wyborczą.

P. Spahn (centr.) oświadczył się za powszechnem prawem głosowania. Jeśli rząd przedłoży podobną ustawę, centrum zajmie wobec niej przychylne stanowisko.

P. Bassermann (nar. lib.) i bar. Kanitz (kons.) wystąpili przeciw kompetencyi parlamentu Rzeszy w tej sprawie, z którego to powodu nie chcą się nawet wdawać w szczegółową dyskusyę.

P. Seyda oświadczył, że polscy posłowie odnoszą się do wniosku socyalistów sympatycznie.

„Uczuwamy — mówił — silną potrzebę, by prawo głosowania obowiązujące w Rzeszy, miało zastosowanie i w państwach związkowych, szczególnie zaś w Prusiech. Reakcyjne pruskie ustawodawstwo jest możliwe tylko przy tym najnędzniejszym ze wszystkich systemie wyborczym. Ustawa o wywłaszczeniu nie mogłaby przejść w ciele ustawodawczem wybranem na zasadzie parlamentu Rzeszy. Część moich przyjaciół politycznych ma wątpliwości co do zniżenia granicy wieku do lat 20, podobnie i inni nie byliby za prawem wyborczem kobiet w formie tu zaproponowanej. W zasadzie jednak są za tem, ale nie uważają za stosowne narzucać poszczególnym państwom związkowym postanowień, które nie są zawarte w ordynacyi parlamentu Rzeszy. Wnioskodawcy powinniby uczynić wprzód wniosek na odpowiednią zmianę tej ordynacyi“ (Oklaski u Polaków).

Wniosek odrzucono przeciwko głosom socyalistów, Polaków i postępowców.

= Z Petersburga donoszą: Skugarewski, który przewodniczył na ostatnim bankiecie słowiańskim, otrzymał od kierownika ministerstwa dworu cesarskiego następujący telegram: Car wyraża wszystkim Rossyanom i Słowianom, którzy brali udział w bankiecie słowiańskim i którzy zgodni są w sympatyach dla swych braci na półwyspie Bałkańskim, podziękowanie za wyrażone telegraficznie uczucia.

= Duma rossyjska 180 głosami przeciw 119 odrzuciła wczoraj nagłość interpelacyi w sprawie nielegalnego obchodzenia się z więźniami, zasądzonymi na roboty przymusowe w Orle.

= Ks. Karol rumuński wyjechał do Berlina, gdzie zabawi 3 tygodnie.

= Z Meksyku donoszą. Walki uliczne trwały i onegdaj 7 godzin i nie przyniosły rozstrzygnięcia. Są setki rannych.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 13 lutego. Z Rzymu donoszą: że bawiący tam ks. Biskup Sapieha był na posłuchaniu u Ojca św. W pierwszych dniach marca ks. Biskup wróci do Krakowa.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 13 lutego. Stan powietrza na 14 b. m. Galicya Wschodnia: Pochmurno, czasem opady, nieco zimniej, północny ożywiony wiatr.

Galicya Zachodnia: Przeważnie pochmurno niepewnie, nieco cieplej, północno-zachodni ożywiony wiatr.

Wiedeń, 13 lutego. *Wiener Ztg.* ogłasza: Najj. Pan nadał przemysłowcowi, Alfredowi Frenklowi w Przemyślu, krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

Sejmowa reforma wyborcza.

Wiedeń, 13 lutego. Komisyę reformy wyborczej Sejmu galicyjskiego zwołano na d. 24 bm. godz. 3 po poł.

Misya ks. Hohenlohego.

Wiedeń, 13 lutego. Omawiając misyę ks. Hohenlohego, *Fremdenblatt* podnosi niezwykle serdeczne, łaskawe i ciepłe przyjęcie, jakiego ks. Hohenlohe doznał u cara i jego rodziny. Misyę uważano wszędzie za objaw pokojowy i rzeczywiście miała ona na celu zapobiedz, aby różnice zapatrywań politycznych nie przeniosły się na stosunek wzajemny obu Dworów. *Fremdenblatt* z zadowoleniem stwierdza, że misya ks. Hohenlohego cel ten osiągnęła, dowodząc, iż przyjazny stosunek między obu Dworami pozostał niezamącony. Pisma Odręczne obu Monarchów, jakoteż cały przebieg wizyty księcia na Dworze rossyjskim, świadczą o tem.

Co do spraw politycznych jednak, które w ciągu ostatnich miesięcy wyłoniły się między Rządami Austryi i Rossyi, to w istniejących jeszcze różnicach zdań właściwie nie idzie już o realne przeciwieństwo interesów, lecz o pozostałości czasów poprzednich, o resztę przeszłości, którą wyprzedziły wydarzenia dziejowe ostatnich miesięcy. Bałkany należą do niezawisłych narodów bałkańskich, narody bałkańskie są wolne i stoją o własnych siłach. Tem samem i dawne źródło waśni między Wiedniem a Petersburgiem ostatecznie zostało usunięte. Program bałkański, jakiego od lat 10 trzymały się Austro-Węgry, obecnie skutkiem rozwoju dziejowego zbliżył się do urzeczywistnienia, a usilnemu współdziałaniu Austro-Węgier w pierwszym rzędzie należy przypisać to, że zasada, iż Bałkany mają być rządzone przez niezawisłe narody bałkańskie, na całej linii bliską jest urzeczywistnienia.

W zupełnej niezawisłości i bez przeszkód narody te będą mogły poświęcać się swemu rozwojowi i swym interesom. Ten naturalny stosunek będzie też decydował o stosunku ich do państw innych. Austro-Węgry są jedynem mocarstwem, które bezpośrednio graniczy z państwami bałkańskiemi, bo z punktu widzenia geograficznego Monarchia nawet po części sama jest państwem bałkańskiem, gdyż jedna dziewiąta część jej obszaru leży na półwyspie Bałkańskim.

Wskutek ostatniego stadyum rozwoju spraw granica między Wschodem a Zachodem przesunęła się dalej i cały półwysep Bałkański wstępuje do rodziny narodów zachodnio-europejskich. Sąsiednie Austro-Węgry z żywem zainteresowaniem śledzić będą dążności kulturalne tych obszarów i narodów, które je zamieszkują i starać się będą o ich poparcie.

Wobec zmiany stosunków powoli znikają płaszczyzny tarcia między Austryą a Rossyą. Ujawniające się ponownie przez misyę ks. Hohenlohego przyjazne stosunki między obu Dworami, z pewnością w znacznej mierze wspomogą działalność zmierzającą do tego celu.

Na Bałkanach.

Dimotika, 13 lutego. (Agencya bułgarska). Główna kwatera bułgarska ogłasza komunikat, w którym powiedziano, że wszystkie doniesienia z Konstantynopola o operacyach wojskowych w drugim okresie wojny, donoszące o rzekomych zwycięstwach armii tureckiej nad bułgarską, są nieprawdziwe, a rozpowszechniane są w tym celu, by zmylić opinię publiczną Europy. W rzeczywistości operacye wojenne po rozpoczęciu ponownem kroków nieprzyjacielskich przedstawiają się, jak następuje:

D. 4 lutego wojsko bułgarskie pobiło armię turecką na półwyspie Gallipoli na południe od rzeki Kawak. Ścigani przez Bułgarów Turcy musieli cofnąć się na pozycye Bulair. D. 8 lutego sześć dywizyj tureckich przedsięwzięło atak na wojsko bułgarskie mniej więcej w oddaleniu 5 kilometrów na północ od Bulair. Atak odparto, Bułgarzy następnie sami przeszli do ataku i zmusili Turków do ucieczki w popłochu. Dotychczas Bułgarzy pogrzebali zwłoki około 6000 żołnierzy tureckich. Wszelkie usiłowania Turków wylądowania na wybrzeżach morza Czarnego i morza Marmara udaremniono. W szczególności pod Szarköj w dniach 8 i 9 b. m. wojsko tureckie w sile sześciu dywizyj podczas próby wylądowania zostało przez Bułgarów bagnetami cofnięte z powrotem na okręty. Turcy stracili przytem przeszło 1000 ludzi w zabitych i rannych, a około 500 dostało się do niewoli, nie zdoławszy wrócić już na okręty. Całe północne wybrzeże morza Marmara, łącznie z wszystkimi portami i miejscowościami, zamieszkałemi aż do Bulairu, jest w rękach Bułgarów. Wiadomości o usiłowanem wylądowaniu Turków pod Rodosto, Siliwri, Myriofito i Midii są zupełnie fałszywe.

Co się tyczy przednich straży bułgarskich z pierwszej linii pod Czataldżą, to nie chodzi o nic innego, jak tylko o wypełnienie planu, poprzednio powziętego. Oblężenie Adryanopola z powodzeniem jest dalej prowadzone.

Konstantynopol, 13 lutego. Na zapytanie co do prawdziwości doniesienia londyńskiego, że bezzwłocznie mają się znowu rozpocząć rokowania pokojowe, wielki wezyr oświadczył, że rokowania mogą być podjęte na podstawie odpowiedzi udzielonej przez Portę na notę mocarstw. Objął on w. wezyrat nietylko do prowadzenia wojny, lecz także w celu rozwinięcia działalności dyplomatycznej. W tym też duchu ambasadorowie tureccy otrzymali polecenie, by zbadali opinię mocarstw co do tego, czy na podstawie ostatniej odpowiedzi Porty można rozpocząć dalsze rokowania.

Konstantynopol, 13 lutego. Słychać, że minister spraw wewnętrznych, którego od trzech dni nie było w ministerstwie, zamierza ustąpić z powodu, że nie zgadza się z wielkim wezyrem w sprawie pokoju.

Konstantynopol, 13 lutego. Prywatnie donoszą, że wczoraj rano wywiązała się poważna bitwa między Turkami a Bułgarami pod Bulairem. Wynik jej nie jest znany.

Alemdar donosi o zwycięstwie Turków pod Janiną. Wojsko greckie ma być zniszczone. Turcy zdobyli 13 dział i wiele amunicyi.

Turcy zmusili Bułgarów pod Siliwria do cofnięcia się i zadali im wielkie straty.

Sofia, 13 lutego. (Ag. bułg.). Ostrzeliwanie Adryanopola trwa dalej. Wycieczki Turków w dniach 10 i 11 bm. odparto z wielkiemi ich stratami, wynoszącemi przeszło 1000 ludzi. Pod Czataldżą i Bulairem stan rzeczy niezmieniony. Całe wybrzeże morza Marmara od Siliwri do Bulairu jest w rękach Bułgarów. Wojsko bułgarskie energicznie się oszańcowuje.

Częstochowa, 13 lutego. (Tel. pryw.) Patrol policyjny przy ul. Stradomskiej zauważył dwu bandytów. Ci spostrzegłszy policyantów, poczęli uciekać i wbiegli do sąsiedniej posesyi. Do bandytów strzelono, ci odpowiedzieli strzałami z mauzerów. Przybył policmajster i kilkudziesięciu policyantów. Otoczono dom, do którego skrył się jeden z bandytów. Po kilkugodzinnych poszukiwaniach, nie znalazłszy nikogo, policya uwięziła 5 osób podejrzanych.

Łódź, 13 lutego. (Tel. pryw.) Onegdaj podczas pogrzebu rabina Zyskinda w Ozorkowie zdarzył się wypadek wśród tłumu orszaku pogrzebowego. Nagle powstał rozpaczliwy krzyk i popłoch, skutkiem czego jeden z żydów udusił się, a sześciu zostało poranionych, w tem dwu ciężko.

Kowno, 13 lutego. (Tel. pryw.). W Kretyndze policya wyśledziła grupę dzieci, które zebrały się w klasztorze OO. Bernardynów na naukę katechizmu i pisania. Sporządzono protokół, dzieci rozpędzono, książki skonfiskowano. Tegoż dnia u jednego z gospodarzy w Kretyndze również wykryto uczące się dzieci.

Kijów, 13 lutego. (Tel. pryw.). Policya otrzymała wiadomość, że w Birznie wtargnęło do mieszkania kasyera Tow. wzajem. kredytu trzech zamaskowanych bandytów. Związali oni kasyera i zabrali z kasy ogniotrwałej 26.152 rubli, poczem zagrozili kasyerowi śmiercią, jeżeliby doniósł o tym napadzie i oddalili się.

Petersburg, 13 lutego. (Tel. pryw.) Październikowcy wnoszą projekt przeobrażenia Banku włościańskiego na bank bezstanowy, który wydawałby pożyczki na ziemię za pośrednictwem ziemstw.

Petersburg, 13 lutego. (Tel. pryw.) *Dień* donosi, że prawicowcy zamierzają zainterpelować ministra spraw wewnętrznych z powodu interwencyi rządu na gruncie stosunków polsko-żydowskich w Królestwie Polskiem.

Petersburg, 13 lutego. (Tel. pryw.) Ministerstwo spraw wewnętrznych wyznaszyło do rozporządzenia gen. gub. warszawskiego fundusz osobny na koszta rzeczywistego wyznaczenia granic gub. chełmskiej.

Berlin, 13 lutego. Na wczorajszem posiedzeniu Rady rolniczej wygłosił cesarz Wilhelm odczyt o swych doświadczeniach w uprawie żyta i innych gatunków zboża, poczynionych na posiadłościach cesarskich, oraz o hodowli cieląt „zebu“. Cesarz zakończył odczyt stwierdzeniem, że niemieckie rolnictwo przy odpowiedniej uprawie potrafiłoby samo pokryć konsumcyę ludności i w taki sposób Niemcy byłyby uniezależnione od zagranicy. Odczyt nagrodzono oklaskami.

Waszyngton, 13 lutego. Wysłano 2500 żołnierzy marynarki do Meksyku, celem obrony poselstw.

Meksyk, 13 lutego, Powstańcy wczoraj zaatakowali znowu pałac narodowy. Uwolnili oni 5000 więźniów. Działa ich uszkodziły budynki w centrum miasta. Przez kilka chwil powstańcy skierowali swe działa na poselstwo angielstwo i odpowiadali ogniem na ogień dział, wystawionych tam w celu obrony poselstwa.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

WYKAZ

pięciu liczb wyciągniętych w c. k. Urzędzie loteryjnym we Lwowie dnia 12 lutego 1913.

80 — 57 — 84 — 89 — 5

W myśl patentu loteryjnego wzywa się strony interesowane, aby urzędowe wykazy nieprzyjętych lub zmniejszonych wkładek pieniężnych w kolekturach loteryjnych dokładnie przeglądnęły i kwoty nieprzyjęte lub też osiągnięte wygrane, za zwrotem oryginalnych kartek wkładkowych w przeciągu trzech miesięcy licząc od dnia ciągnienia pobrały.

Jeżeliby zaś kolektor słusznej wypłaty odmawiał, lub też nie całkowicie uiszczał, to należy przedłożyć odnośną kartkę dotyczącemu Urzędowi loteryjnemu tem pewniej w wyż wspomnianym czasie‘ gdyż po upływie tego stanowczego terminu, wszystkie niepobrane wkładki i kwoty wygrane przepadają i nie mogą już być pod żadnym warunkiem żądane.

Następne ciągnienia we Lwowie odbędą się dnia 26 lutego i 12 marca 1913.

Z c. k. Urzędu loteryjnego dla Galicyi i Bukowiny.

Przyjechali do Lwowa

dnia 13 lutego 1913.

Hotel Żorża Pp.: F. bar. Heydel z Beremian, S. Wasilewski z Markuszowa, J. Gromnicki z Łaszkowiec, M. Zakrzewski z Wiktorowa, S. Rudrof z Ossowiec, S. Kozłowski z Ochrynowiec.

Hotel Imperial P.: J. hr. Konarski z Grochowca.

Hotel Boulard. P.: S. Cywiński z Płotycz wielkich.

CENNIK IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 10 lutego 1913.

Waluta koronowa	płacą	żądają
I. Akcye za sztukę. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	633·—	642·—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	395·—	405·—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	510·—	517·—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	465·—	475·—
II. Listy zastawne za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosowań z 10 pr. prem.	—·—	—·—
Banku hip. gal. 4½ pr. w. a. los w 50 l.	91·70	92·40
Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l.	83·—	83·70
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	93·30	94·—
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	87·30	88·—
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	94·20	94·90
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4½ pr. 60 l.	95·—	95·70
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	92·70	93·40
¹) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	95·50	—·—
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w 41½ l.	91·50	—·—
¹) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	84·10	84·80
Tow. kred. gal. ziem. 4½ los. 52 l.	93·—	93·70
III. Obligi za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	97·10	97·80
Bukow. fund. propin. 5 pr.	—·—	—·—
Komun. Banku kraj. 4½ pr. (3 em.)	91·—	91·70
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	82·50	83·20
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	82·20	82·90
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	85·—	85·70
„ „ 4 pr. z r. 1908	83·—	83·70
²) „ miasta Lwowa 4 pr.	80·70	81·40
„ „ „ 4 pr.	86·—	86·70
„ „ Krakowa	82·50	83·20
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11·34	11·46
20 frankówka	19·10	19·28
100 rubli rossyjskich srebrnych	252·—	254·—
100 „ „ papierowych	254·—	255·20
100 marek niemieckich	118·—	118·40

¹) Kupony opłacają ½% podatek rentowy.
²) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 11 lutego 1913.

A. Ogólny dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	84·45	84·65
styczeń-lipiec	84·35	84·55
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	87·25	87·45
kwiecień-październik	87·50	87·70
„ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1560·—	1610·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 prc.	462·—	474·—
„ „ 1864 po 100 zł.	624·—	636·—
„ „ 1864 po 50 zł.	320·—	332·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	107·30	107·50
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr	84·50	84·70
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	86·75	87·75
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	105·45	106·45
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	105·10	106·10
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye)	84·60	85·60
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	84·65	85·65
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostempl. akcye)	429·—	432·—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	102·75	103·75
w złocie za 200 zł. 5 pr.	120·75	—·—
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	87·80	88·80
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	87·—	88·—
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	83·90	84·90
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	90·95	91·95
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (ar.)	91·10	92·10
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	91·—	92·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	90·25	91·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	90·40	91·40
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	91·—	92·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	90·25	91·25
Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc.	86·05	87·05

Koronowa waluta.	płacą	żądają
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	85·50	86·50
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	109·75	110·75
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	115·40	115·90
„ „ w wal. kor. 4 pr.	83·95	84·15
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	418·—	430·—
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	209·50	221·50
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	293·—	305·—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 prc.	85·80	86·80
Kroacyi i Slawonii	86·60	87·60
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	100·—	101·—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	84·50	85·50
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc.	84·75	85·75
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc.	97·55	98·55
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	81·—	82·—
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc.	114·—	124·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	223·50	226·50
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	279·—	291·—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	248·90	260·90
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4½ prc. 60 l.	96·—	97·—
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	99·50	100·50
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	84·20	85·20
„ „ „ „ 4 pr. los 41 l.	91·50	—·—
„ „ „ „ 4 pr. starsze	96·20	97·20
„ „ „ „ 4½ pr. 52 let.	95·—	96·—
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	96·—	97·—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los. 4½ pr.	93·25	94·25
„ „ „ „ los. 50 l. 4½ pr.	91·75	93·75
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	83·—	84·—
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zwrotne	93·25	94·25
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat 4½ pr.	91·50	92·50
Banku kr. obl. kol. żel. 57½ l. 4 pr.	82·—	83·—
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	91·25	92·25
„ „ 50 lat w. k. 4 pr.	92·25	93·25
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 złr.	79·—	80·—
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc.	84·90	85·90
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 prc.	98·75	99·75
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882	111·50	112·50
Tow. żeglugi parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 prc.	110·—	111·—

Koronowa waluta.	płacą	żądają
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	28·65	32·65
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr.	479·—	491·—
Clary 40 złr. m. k.	190·—	210·—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	64·50	70·50
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	51·50	57·50
„ „ węg. Tow. 5 złr.	32·25	38·25
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	80·—	86·—
J. Akcye Banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	332·40	333·40
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	400·—	405·—
Peszt. Banku handlu i przem.	3720·—	3740·—
Zakł. kred. dla handlu 500 złr.	620·25	621·25
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	811·25	812·25
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	752·—	755·—
Gal. banku hip 200 złr.	638·—	642·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	509·40	510·40
„ Austro-węg. 1400 kor.	2025·—	2035·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	592·—	593·—
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	268·50	269·50
Zivnostenska banka 100 złr.	266·50	267·50
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	439·—	445·—
„ „ „ akc. zakład. 200 złr.	410·—	420·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1280·—	1289·—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	4790·—	4840·—
„ Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	385·—	390·—
„ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	512·—	514·—
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	—·—	305·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	1021·—	1022·—
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	3372·—	3392·—
Tow. kopalń węgla w Brux 100 złr.	796·—	800·—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	246·50	249·—
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	862·—	872·—
Schodnicy 500 kor.	454·—	459·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	323·50	325·—
M. Weksle.		
Niemieckie Banki	118·—	118·20
Włoskie Banki	94·12½	94·27½
Londyn za 10 funt. szt. 4 prc.	24·16¾	24·20¾
Paryż za 100 franków	95·72½	95·87½
Petersburg za 100 rubli 4½ prc.	254·50	255·50
Szwajcarskie Banki	95·25	95·40
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·42	11·45
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·18	19·22
20-markówka	23·60	23·66
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	118·—	118·20
Włoskie banknoty za 100 lir	94·15	94·40
Ruble	254·—	255·—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Amortyzacye.

L. cz. T. 7/13 (2) (1700 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Izaka Weingartena we Lwowie, wdraża się postępowanie amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Galic. Kasy oszczędności Nr. 146.616 na imię i nazwisko „Izaka Weingartena“ wystawionej, na 400 kor. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 29 stycznia 1913.

L. cz. T. II. 5/12 (1256 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Wincentego Boguckiego, dyrektora wapiennika w Płazie, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Żywiec 8 września 1912 r. na kwotę 2908 K. 23 h. opiewającego, dnia 8 stycznia 1913 r. płatnego, wystawionego przez Wincentego Boguckiego a przyjętego przez Romana i Maryę Błasiaków.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od ogłoszenia, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.
Wadowice, dnia 31 grudnia 1912.

L. cz. T. 147/12 (2) (1713 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Chaima Mandla we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Lwów, dnia 18 kwietnia 1912 na 339 K. 68 h. za cztery miesiące od daty płatnego, wystawionego przez Romana Lieblinga, zamieszkałego we Lwowie ul. Panieńska 43. akceptowanego przez Simona Sigalla, zam. we Lwowie ul. Balonowa 12.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ licząc, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksel ten za nieistniejący zostany uznanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 30 grudnia 1912.

L. cz. T. 20/12 (3) (1488 1—3)

Edykt.

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi, na wniosek Iwana Maksymiuka, syna Ołeksy, gospodarza w Muszynie, wdrażając po myśli § 24 l. 2 u. c. i § 7 ustawy z dnia 16. lutego 1883 L. 20 Dz. p. p., postępowanie celem uznania jego siostry Naśti Maksymiuk za zmarłą, wzywa tak samo Naśtię Maksymiuk, córkę Ołeksy i Maryi małżonków Maksymiuków, urodzoną w Myszynie dnia 11 czerwca 1850, która w głodnym roku 1866 wyszła z Myszyna wraz z innymi robotnikami na roboty do Rumunii i od tego czasu do swej wsi rodzinnej (Myszyn) nie powróciła i żadnej wiadomości o sobie nikomu w Myszynie nie dała, jak i każdego ktoby o jej życiu i miejscu pobytu jaką wiadomość miał, aby w ciągu jednego roku od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“, o tem tutejszemu sądowi, lub ustanowionemu dla zaginionej Naśti Maksymiuk kuratorowi Iwanowi Myroniukowi, wójtowi w Myszynie, w jakikolwiek bądź sposób doniósł, gdyż po bezskutecznym upływie powyższego czasokresu zostanie zaginiona Naśtia Maksymiuk za umarłą uznana.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Kołomyja, dnia 14 grudnia 1912.

L. cz. T. V. 28/12 (4) (1339 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Magdaleny Batko w Rzeszowie na Budach, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych: a) książeczki wkładkowej Kasy Oszczędności miasta Rzeszowa Nr. 35.427 wystawionej na imię „Leon Batko“ na 2400 kor. opiewającej, oraz b) książeczki wkładkowej Towarzystwa kredytowego i zaliczkowego w Rzeszowie Nr. 2566. wystawionej na imię „Bogumiła Batko“ na 3000 kor. opiewającej.

Posiadacza powyższych książeczek wkładkowych ad a) i b) wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie

po upływie powyższego czasokresu, za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 11 stycznia 1913.

L. cz. T. 151/12 (2) (1712 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Stanisława Hubickiego w Dębicy wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego tymczasowego dowodu Nr. 52 na 500 kor. opiewającego na okaziciela, które to 500 kor. wnioskodawca złożył jako pierwszą ratę na 5 sztuk akcyi zakładowych kolei lokalnej Muszyna-Krynica.

Posiadacza powyższego tymczasowego dowodu wzywa się przeto, aby ze swojemi prawami zgłosił się w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 20 stycznia 1913.

L. cz. T. II. 8/12 (1492 1—3)

E d y k t.

Na wniosek Sary Krümowej w Strzyżowie, wdraża się postępowanie amortyzacyjne odnośnie do blankietu wekslowego na 2400 koron opiewającego, zaopatrzonego podpisem Mechla Leiby Lasta, jako akceptanta zresztą niewypełnionego, który to blankiet wekslowy rzekomo zaginął ze szuflady stolika znajdującego się w pomieszkaniu Sary Krümowej w Strzyżowie.

Wzywa się edyktem posiadacza tego blankietu wekslowego, by go w przeciągu dni 45, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej", w tutejszym sądzie złożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasokresu blankiet ten za umorzony uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 13 stycznia 1913.

L. cz. T. 121/12/4 (1750 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Władysława Chorążka we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej gal. Kasy oszczędności we Lwowie Nr. 136.623 na nazwisko „Władysław Chorążek" na kwotę 89 K. ostatnio opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za niestniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 30 stycznia 1913.

L. cz. T. 18/12 (3) (1360 1—3)

Wdrożenie postępowania celem uznania Rozalii Hnatiuk za zmarłą.

Rozalia Hnatiuk (córka Antona i Anny z Hawryluków), urodzona dnia 29 kwietnia 1859 w Dołżce i tamże do ostatniej chwili przebywająca — wydaliła się jeszcze w roku 1867 z tejże gminy a jej miejsce pobytu jest nieznane.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 2 ust. cyw., przeto wdraża się na prośbę Paraski Hnatiuk zam. Pobudzka w Moszkowcach postępowanie, celem uznania Rozalii Hnatiuk za zaginioną.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. Ołeksie Zaremba, wójtowi w Dołżce, wiadomości o powyż wymienionej.

Rozalię Hnatiuk wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawiła się lub w inny sposób uwiadomiła o swem życiu.

Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 31 grudnia 1912 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłą.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 4 października 1912.

Zl. T. 28/12 (1) (1761 1—3)

Ueber Antrag der Firma G. Lengsfelder & Sohn, prot. Firma in Wien, wird das Amortisationsverfahren bezüglich der von Josef Saphir junior, Kaufmann in Tarnopol, akzeptierten Wechsel de dato Tarnopol 6 Februar 1912 de K. 400, fällig am 7 Juli 1912 de K. 400, fällig am 20 Juli 1912, de Kr. 400, fällig am 28 Juli 1912 und de Kr. 401 h. 21 fällig am 4 August 1912 welche in Verlust geraten sind eingeleitet.

Die Besitzer dieser Wechsel werden aufgefordert in der Ediktalfrist von 45 Tagen, vom Tage des Ediktes die Wechsel anzumelden und vorzulegen, dasonst diese Wechsel als ungiltig anerkannt werden.

K. k. Kreisgericht, Abtheilung V.
Tarnopol, am 16 Dezember 1912.

Ч. сп. Т. 30/12 (3) (1407 1—3)

А м о р т и з а ц и я.

На внесене О. Григория Кліша гр кат. пароха в Комарні, вводить ся поступоване амортизацийне, що до внескодателеви імовірно загиненої книжочки вкладкової товариства „Руска Щадниця в Перемишли" ч. 6727 на квоту 626 кор., на імя „Будова церкви сьв. Петра і Павла в Комарні" виставленої.

Держителя повисшої книжочки взиває ся, щоби зголосив ся зі своїми правами, бо в противнім разї по упливі шість місяців від послідного оголошеня сего едикту в „Газеті Львівскій" книжочка та буде узнана за неважну.

Ц. к. Суд окружний, Віддїл V.
Перемишль, дня 24 грудня 1912.

L. cz. T. 88/12/5 (1809 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Towarzystwa kredytowego, Stow. zarej. z ogran. poręką w Winnikach, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Winniki dnia 15 lipca 1910, płatnego w 4 miesiące od daty wystawienia na 800 K. opiewającego, przez Jędrzeja Kunę, Kaspra Kunę i Bronisławę Kunę akceptowanego a przez Herscha Fränkla wystawionego i żyrowanego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, by zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej", przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 11 stycznia 1913.

L. cz. T. 2/13 (2) (1813 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Zofii Ciesielskiej wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej gal. Kasy oszczędności Nr. 93.147 na nazwisko Zofia Ciesielska i na kwotę 750 kor. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu, książeczka ta za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VII.
Lwów, dnia 22 stycznia 1913.

Zl. T. 34/12 (1361 1—3)

A m o r t i s i e r u n g.

Auf Ansuchen der Handels- und Gewerbebank, reg. Gen. mit beschr. Haftung in Sereth, wird das Verfahren zur Amortisirung der Gesuchstellerin angeblich in Verlust gerathenen am 1 Jänner 1913 fällig werdenden, von Jan Griegel und Jan Radłowski akzeptierten, von Pauline Griegel ausgestellten und girierten von Bernhard Weiser, Mozes Eimer und dem Comerciellen Creditverein r. G. m. b. H., alle in Monasterzyska indossierten Wechsels über 250 Kronen eingeleitet.

Der Inhaber des Wechsels wird daher aufgefordert, diesen binnen 45 Tagen nach Verfall, das ist bis zum 15 Februar 1913 dem gef. Gerichte vorzulegen, widrigens der Wechsel nach Verlauf dieser Frist für unwirksam erklärt würde.

K. k. Kreis-Gericht, Abth. IV.
Stanislau, am 4 Dezember 1912.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. I. 7/13 (1727 3—3)

E d y k t.

Przeciw Seńkowi Jabłońskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lutowiskach przez Maryę z Wisłockich Ziętarską pozew o własność ciała hip. lwh. 108 gm. Słuposiany.

Na podstawie pozwu wyznaczona została audyencya na dzień 28 lutego 1913 o godz. 8 rano w sądzie poniżej wymienionym sala Nr. I.

Celem strzeżenia praw pozwanego Seńka Jabłońskiego, ustanawia się p. dr. Włodzimierza Szaraniewicza, adwokata w Lutowiskach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Seńka Jabłońskiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Lutowiska, dnia 3 stycznia 1913.

L. cz. C. III. 25/13 (1) (1592)

E d y k t.

Przeciw niewiadomemu z miejsca Wojciechowi Szydłowskiemu, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Rozwadowie przez Antoniego Golika pozew o 800 kor.

Na podstawie pozwu z dnia 5 stycznia 1913 została wyznaczona audyencya na dzień 3 lutego 1913 o godzinie 9 rano w biurze Nr. 6.

Celem strzeżenia praw niewiadomego ustanawia się p. adwokata dr. Jezierskiego w Rozwadowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższego kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. III.
Rozwadów, dnia 5 stycznia 1913.

L. cz. C. III. 122/13 (1768)

E d y k t.

Przeciw Tomaszowi Lechowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Rzeszowie przez Franciszka Lisa ze Świlczy pozew o 400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 21 lutego 1913 o godzinie 10 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p adw. dr. Stepka w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Rzeszów, dnia 28 stycznia 1913.

L Pre-. 284 (18 P./13) (1748)

O b w i e s z c z e n i e.

Dla II. nadzwyczajnej kadencyi sądów przysięgłych, których posiedzenia w c. k. sądzie krajowym karnym rozpoczną się dnia 3 kwietnia 1913 o godz. 8·30 przed południem zamianowało Prezydyum c. k. wyższego sądu krajowego przewodniczącym c. k. Radcę Dworu i prezydenta sądu krajowego karnego Jana Kiliana, zaś zastępcami tegoż c. k. radców wyższego sądu krajowego: Jana Hirscha, Jakóba Löbensteina, Franciszka Kohmanna, Antoniego Piskozuba, Jana Wisłockiego, Edmunda Philippa, Wincentego Mrozińskiego, Kazimierza Janko, Henryka Kwiatkowskiego, Tadeusza Rybickiego i radców sądu krajowego Feliksa Orzelskiego Romana Lewickiego, Edmunda Świerczyńskiego, Józefa Wiktora Willaume.

Z Prezydyum c. k. Sądu krajowego karnego.
Lwów, dnia 7 lutego 1913.

L. cz. C. 69/13 (1) (1776)

Przeciw Wiktorowi Mikosiowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Czarnym Dunajcu przez Stanisława Miętusa „Kurkulia" pozew o 500 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 25 lutego 1913 o godzinie 10·30 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się p. St. Niwińskiego w Czarnym Dunajcu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Czarny Dunajec, dnia 8 lutego 1913.

L. V. a. 300/10. (1742 1—3)

OBWIESZCZENIE

c. k. Namiestnictwa z dnia 7 lutego 1913 L. V. a. 300|10.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości ustanowiony na podstawie § 41 przepisów wykonawczych wojskowych (część I.) programu czynności ruchomych komisyi poborowych dla przeprowadzenia głównego poboru wojskowego w Galicyi w r. 1913.

Komenda uzupełniająca	Nr. komisyi asenterunkowej	Stawiennictwa		Dnie poboru w miesiącu	
		powiat	miejsce	marcu	kwietniu
W okręgu c. i k. komendy I. korpusu w Krakowie.					
Kraków	I.	Wieliczka	Wieliczka	1. 3. 4. 5. 6. 7.	
			Dobczyce	8. 10. 11. 12.	
		Podgórze	Podgórze	14. 15. 17.	
			Skawina	18. 19. 26.	
		Kraków — miasto	Kraków	27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 7.
		Chrzanów	Krzeszowice		9. 10. 11. 12.
			Jaworzno		14. 15. 16.
			Chrzanów		17. 18. 19. 21. 22.
	II.	Kraków — powiat	Kraków	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8.	
		Bochnia	Bochnia	10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1.

Komenda uzupełniająca	Nr. komisyi asenterunkowej	Stawiennictwa powiat	Stawiennictwa miejsce	Dnie poboru w miesiącu marcu	Dnie poboru w miesiącu kwietniu
Nowy Sącz	I.	Gorlice	Gorlice	1. 3. 4. 5. 6.	
			Biecz	8. 10.	
		Grybów	Grybów	12. 13. 14. 15.	
		Nowy Sącz	Nowy Sącz	17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1. 2.
			Muszyna		3. 4.
		Limanowa	Limanowa		7. 8. 9. 10. 11. 12.
			Mszana dolna		14. 15. 16.
		Nowy Targ	Nowy Targ		18. 19. 21. 22.
			Krościenko		24. 25.
Tarnów	I.	Pilzno	Pilzno	1. 3. 4. 5.	
			Brzostek	6. 7.	
		Jasło	Jasło	10. 11. 12. 13. 14.	
			Żmigród	17. 18.	
		Tarnów	Tarnów	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3.
			Tuchów		4. 5. 7.
		Brzesko	Zakliczyn		8. 9.
			Wojnicz		11. 12.
			Brzesko		14. 15. 16. 17. 18. 19. 21.
		Dąbrowa	Dąbrowa		22. 23. 24. 25. 26. 28. 29.
Wadowice	I.	Oświęcim	Oświęcim	1. 3. 4.	
			Zator	6. 7.	
		Wadowice	Kalwarya	10. 11. 12. 13.	
			Wadowice	15. 17. 18. 19.	
			Andrychów	27. 28. 29.	
		Biała	Kęty	31.	1. 2.
			Biała		4. 5. 7. 8. 9. 10.
		Żywiec	Milówka		12. 14. 15.
			Żywiec		17. 18. 19. 21. 22. 23.
			Sucha		26. 28. 29.
	II.	Myślenice	Jordanów	1. 3. 4.	
			Maków	6. 7.	
			Myślenice	10. 11. 12. 13.	

W okręgu c. i k. komendy X. korpusu w Przemyślu.

Komenda uzupełniająca	Nr. komisyi asenterunkowej	Stawiennictwa powiat	Stawiennictwa miejsce	Dnie poboru w miesiącu marcu	Dnie poboru w miesiącu kwietniu
Gródek Jagielloński	I.	Rudki	Rudki	1. 3. 4. 5.	
			Komarno	6. 7. 8. 10.	
		Gródek Jagielloński	Janów	12. 13. 14. 15.	
			Gródek Jagielloński	17. 18. 19. 26. 27.	
		Jaworów	Jaworów	29. 31.	1. 2. 3.
			Krakowiec		5. 8. 9. 10.
		Mościska	Mościska		11. 12. 14. 15. 16. 17.
			Sądowa Wisznia		19. 21. 22.
	II.	Rawa Ruska	Rawa Ruska	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12 13. 14. 15. 17.	
Jarosław	I.	Cieszanów	Lubaczów	3. 4. 5. 6. 7. 8.	
			Cieszanów	10. 11. 12. 13. 14.	
		Jarosław	Jarosław	15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29.	
			Radymno	31.	1. 2. 3. 4. 5.
			Pruchnik		8. 9. 10. 11. 12. 14.
			Sieniawa		16. 17. 18. 19. 21. 22. 23.
	II.	Przeworsk	Przeworsk	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10.	
		Łańcut	Łańcut	12. 13. 14. 15. 17. 18. 19. 26. 27.	
			Leżajsk	28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5.
		Nisko	Nisko		8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.
Przemyśl	I.	Brzozów	Brzozów	3. 4. 5. 6. 7.	
			Dynów	8. 10. 11.	
		Przemyśl	Krzywcza	12. 13. 14. 15.	
			Przemyśl	17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	
		Dobromil	Bircza		2. 3. 4. 5.
			Dobromil		8. 9. 10. 11.
Rzeszów	I.	Tarnobrzeg	Rozwadów	1. 3. 4. 5. 6.	
			Tarnobrzeg	8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17.	
		Mielec	Mielec	19. 26. 27. 28. 29. 31.	1.
		Ropczyce	Dębica		3. 4. 5.
			Ropczyce		7. 8. 9. 10. 11. 12.
	II.	Kolbuszowa	Sokołów	1. 3. 4. 5.	
			Kolbuszowa	7. 8. 10. 11. 12. 13.	
		Rzeszów	Rzeszów	15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 10.
		Strzyżów	Strzyżów		11. 12. 14. 15. 16.
Sambor	I.	Turka	Turka	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11.	
		Stary Sambor	Stary Sambor	13. 14. 15. 17. 18. 19. 26. 27.	
		Drohobycz	Podbuż	29. 31.	1.
			Drohobycz		3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19.
			Medenice		21. 22. 23. 24.
	II.	Sambor	Sambor	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14.	

Komenda uzupełniająca	Nr. komisyi aseuterunkowej	Stawiennictwa		Dnie poboru w miesiącu	
		powiat	miejsce	marcu	kwietniu
Sanok	I.	Lisko	Lisko	1. 3. 4. 5. 6.	
			Ustrzyki dolne	8. 10. 11. 12.	
			Lutowiska	14. 15. 17.	
			Baligród	19. 26. 27. 28. 29.	
		Sanok	Bukowsko	31.	1. 2.
			Rymanów		4. 5. 8. 9.
			Sanok		11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.
	II.	Krosno	Dukla	3. 4. 5.	
			Krosno	6. 7. 8. 10.	
Stryj	I.	Żydaczów	Mikołajów	1. 3. 4.	
			Żydaczów	5. 6. 7.	
			Żurawno	8. 10. 11. 12.	
		Stryj	Stryj	14. 15. 17. 18. 19. 26. 27.	
		Dolina	Rożniatów	29. 31.	1.
			Dolina		3. 4. 5. 8. 9. 10.
			Bolechów		12. 14. 15.
		Skole	Skole		17. 18. 19. 21. 22. 23.
	II.	Kałusz	Kałusz	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12.	
			Wojniłów	14. 15. 17.	

W okręgu c. i k. komendy XI. korpusu we Lwowie.

Komenda uzupełniająca	Nr. komisyi aseuterunkowej	powiat	miejsce	marcu	kwietniu
Brzeżany	I.	Podhajce	Podhajce	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14.	
		Bóbrka	Bóbrka	17. 18. 19. 26. 27. 28.	
			Chodorów	29. 31.	1. 2. 3. 4.
		Przemyślany	Przemyślany		8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16.
			Gliniany		18. 19. 21. 22. 23.
	II.	Brzeżany	Kozowa	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8.	
			Brzeżany	10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18.	
		Rohatyn	Bursztyn	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2.
			Bołszowce		4. 5. 8. 9.
			Rohatyn		11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.
Czortków	I.	Zaleszczyki	Zaleszczyki	1. 3. 4. 5. 6. 7.	
			Tłuste	8. 10. 11. 12. 13.	
		Buczacz	Buczacz	15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3.
			Monasterzyska		4. 5. 8. 9. 10.
		Czortków	Czortków		11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 21. 22. 23.
	II.	Husiatyn	Husiatyn	1. 3. 4. 5. 6. 7.	
			Kopyczyńce	8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17.	
		Borszczów	Borszczów	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 8. 9. 10.
			Mielnica		12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 21.
Kołomyja	I.	Śniatyn	Śniatyn	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13.	
		Kosów	Kuty		10. 11. 12. 14.
			Żabie		16. 17.
			Kosów		19. 21. 22. 23.
	II.	Peczeniżyn	Jabłonów	17. 18. 26. 27.	
			Peczeniżyn	29. 31.	1.
		Kołomyja	Gwoździec		3. 4. 5. 8.
			Kołomyja		10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 21. 22. 23.
Lwów	I.	Lwów — powiat	Lwów	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18.	
		Sokal	Sokal	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 8.
			Bełz		10. 11. 12. 14.
	II.	Żółkiew	Mosty Wielkie	1. 3. 4. 5.	
			Żółkiew	7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17.	
		Lwów — miasto	Lwów	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12.
Stanisławów	I.	Horodenka	Horodenka	1. 3. 4 5. 6. 7. 8. 10.	
			Obertyn	11. 12. 13. 14.	
		Tłumacz	Ottynia	17. 18. 19 26.	
			Tyśmienica	28. 29. 31.	1. 2.
			Tłumacz		3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12.
		Nadwórna	Nadwórna		14. 15. 16. 17.
			Delatyn		19. 21. 22. 23.
	II.	Bohorodczany	Bohorodczany	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10.	
		Stanisławów	Stanisławów	11. 12. 13. 14. 15. 17. 18. 19.	
			Halicz	26. 27. 28. 29. 31	1.
Tarnopol	I.	Tarnopol	Mikulińce	1. 3. 4.	
			Tarnopol	5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13.	
		Skałat	Podwołoczyska	14. 15. 17.	
			Skałat	18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1.
		Zbaraż	Zbaraż		2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12.
		Trembowla	Budzanów		14. 15. 16. 17.
			Trembowla		18. 19. 21. 22. 23. 30.
Złoczów	I.	Kamionka strumił.	Busk	1. 3. 4. 5. 6.	
			Kamionka strumił.	8. 10. 11. 12.	
		Radziechów	Radziechów	14. 15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1. 2.
		Brody	Brody		4. 5. 8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.
	II.	Złoczów	Złoczów	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18. 19.	
		Zborów	Zborów	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4.
			Założce		8. 9. 10. 11.

C. k. galicyjskie Namiestnictwo. Lwów, dnia 7. lutego 1913,

Ч. V. а. 300/10.

ОПОВІЩЕНЕ

ц. к. Намісництва з дня 7 лютого 1913 Ч. V а. 300|10.

Отсим подає ся до загальної відомости установлену на основі § 41 виконних приписів військових (Часть I.) проґраму чинностий движимих комісий поборових для переведеня головного побору військового в році 1913 в Галичині.

Команда доповнююча Ч.	Ч. комісиї асентерункової	Ставленя ся		Дні побору в місяци	
		повіт	місце	марци	цвітни
В округзі ц. і к. команди I. корпуса в Кракові.					
Краків	I.	Величка	Величка	1. 3. 4. 5. 6. 7.	
			Добчиці	8. 10. 11. 12.	
		Підґурже	Підґурже	14. 15. 17.	
			Скавина	18. 19. 26.	
		Краків місто	Краків	27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 7.
		Хшанів	Крешовиці		9. 10. 11. 12.
			Яворжно		14. 15. 16.
			Хшанів		17. 18. 19. 21. 22.
	II.	Краків повіт	Краків	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8.	
		Бохня	Бохня	10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1.
Новий Санч	I.	Горлиці	Горлиці	1. 3. 4. 5. 6.	
			Беч	8. 10.	
		Ґрибів	Ґрибів	12. 13. 14. 15.	
		Новий Санч	Новий Санч	17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1. 2.
			Мушина		3. 4.
		Лиманова	Лиманова		7. 8. 9. 10. 11. 12.
			Мшана долішна		14. 15. 16.
		Новий Торг	Новий Торг		18. 19. 21. 22.
			Коростенько		24. 25.
Тарнів	I.	Пільзно	Пільзно	1. 3. 4. 5.	
			Бжосток	6. 7.	
		Ясло	Ясло	10. 11. 12. 13. 14.	
			Жмігород	17. 18.	
		Тарнів	Тарнів	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3.
			Тухів		4. 5. 7.
		Бжеско	Заклічин		8. 9.
			Войнич		11. 12.
			Бжеско		14. 15. 16. 17. 18. 19. 21.
		Домброва	Домброва		22. 23. 24. 25. 26. 28. 29.
Вадовиці	I.	Осьвенцім	Осьвенцім	1. 3. 4.	
			Затор	6. 7.	
		Вадовиці	Кальвария	10. 11. 12. 13.	
			Вадовиці	15. 17. 18. 19.	
			Андрихій	27. 28. 29.	
		Бяла	Кенти	31.	1. 2.
			Бяла		4. 5. 7. 8. 9. 10.
		Живець	Мілювка		12. 14- 15.
			Живець		17. 18. 19, 21. 22. 23.
			Суха		26. 28. 29.
	II.	Мислениці	Юрданів	1. 3. 4.	
			Маків	6. 7.	
			Мислениці	10. 11. 12. 13.	
В округзі ц. і к. команди X. корпуса в Перемишли.					
Городок Ягайлоньский	I.	Рудки	Рудки	1. 3. 4. 5.	
			Комарно	6. 7. 8. 10.	
		Городок Ягайлоньский	Янів	12. 13. 14. 15.	
			Городок Ягайлоньский	17. 18. 19. 26. 27.	
		Яворів	Яворів	29. 31.	1. 2. 3.
			Краковець		5. 8. 9. 10.
		Мостиска	Мостиска		11. 12. 14. 15. 16. 17.
			Судова Вишня		19. 21. 22.
	II.	Рава Руска	Рава Руска	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17.	
Ярослав	I.	Цішанів	Любачів	3. 4. 5. 6. 7. 8.	
			Цішанів	10. 11. 12. 13. 14.	
		Ярослав	Ярослав	15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29.	
			Радимно	31.	1. 2. 3. 4. 5.
			Прухник		8. 9. 10. 11. 12. 14.
			Сінява		16. 17. 18. 19. 21. 22. 23.
	II.	Переворск	Переворск	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10.	
		Лальцут	Ланьцут	12. 13. 14. 15. 17. 18. 19. 26. 27.	
			Лежайск	28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5.
		Ніско	Ніско		8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.
Перемишль	I.	Бжозів	Бжозів	3. 4. 5. 6. 7.	
			Динів	8. 10. 11.	
		Перемишль	Кривча	12. 13. 14. 15.	
			Перемишль	17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	
		Добромиль	Бірча		2. 3. 4. 5.
			Добромиль		8. 9. 10. 11.

Коменда доповняюча Ч.	Ч. комісиї асентерункової	Ставленя ся: повіт	Ставленя ся: місце	Дні побору в місяци: марци	Дні побору в місяци: цвітни
Ряшів	I.	Тарнобжеґ	Розвадів	1. 3. 4. 5. 6.	
			Тарнобжеґ	8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17.	
		Мелец	Мелец	19. 26. 27. 28. 29. 31,	1.
		Ропчиці	Дембіца		3. 4. 5.
			Ропчиці		7. 8. 9. 10. 11. 12.
	II.	Кольбушова	Соколів	1. 3. 4. 5.	
			Кольбушова	7. 8. 10. 11. 12. 13.	
		Ряшів	Ряшів	15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 10.
		Стрижків	Стрижків		11. 12. 14. 15. 16.
Самбір	I.	Турка	Турка	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11.	
		Старий Самбір	Старий Самбір	13. 14. 15. 17. 18. 19. 26. 27.	
		Дрогобич	Підбуж	29. 31.	1.
			Дрогобич		3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19.
			Медениці		21. 22. 23. 24.
	II.	Самбір	Самбір	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14.	
Сянік	I.	Ліско	Ліско	1. 3. 4 5. 6.	
			Устрикі долішні	8. 10. 11. 12.	
			Лутовиска	14. 15. 17.	
			Балигород	19. 26. 27. 28. 29.	
		Сянік	Буковско	31.	1. 2.
			Риманів		4. 5. 8. 9.
			Сянік		11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.
	II.	Кросно	Дукля	3. 4. 5.	
			Кросно	6. 7. 8. 10.	
Стрий	I.	Жидачів	Миколаів	1. 3. 4	
			Жидачів	5. 6. 7.	
			Журавно	8. 10. 11. 12.	
		Стрий	Стрий	14. 15. 17. 18. 19. 26. 27.	
		Долина	Рожнятів	29. 31.	1.
			Долина		3. 4. 5. 8. 9. 10.
			Болехів		12. 14. 15.
		Сколє	Сколє		17. 18. 19. 21. 22. 23.
	II.	Калуш	Калуш	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12.	
			Войнилів	14. 15. 17.	

В окрузї ц. і к. коменди XI. корпуса у Львові.

Коменда доповняюча Ч.	Ч. комісиї асентерункової	Ставленя ся: повіт	Ставленя ся: місце	Дні побору в місяци: марци	Дні побору в місяци: цвітни
Бережани	I.	Підгайцї	Підгайцї	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14.	
		Бібрка	Бібрка	17. 18. 19. 26. 27. 28.	
			Ходорів	29. 31.	1. 2. 3. 4.
		Перемишляни	Перемишляни		8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16.
			Глиняни		18. 19. 21. 22. 23.
	II.	Бережани	Козова	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8.	
			Бережани	10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18.	
		Рогатин	Бурштин	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2.
			Болшівцї		4. 5. 8. 9.
			Рогатин		11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.
Чортків	I.	Залїщики	Залїщики	1. 3. 4. 5. 6. 7.	
			Товсте	8. 10. 11. 12. 13.	
		Бучач	Бучач	15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3.
			Монастериска		4. 5. 8. 9. 10.
		Чортків	Чортків		11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 21. 22. 23.
	II.	Гусятин	Гусятин	1. 3. 4. 5. 6. 7.	
			Копичинцї	8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17.	
		Борщів	Борщів	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 8. 9. 10.
			Мельниця		12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 21.
Коломия	I.	Снятин	Снятин	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13.	
		Косів	Кути		10. 11. 12. 14.
			Жабє		16. 17.
			Косів		19. 21. 22. 23.
	II.	Печенїжин	Яблонів	17. 18. 26. 27.	
			Печенїжин	29. 31.	1.
		Коломия	Гвоздець		3. 4. 5. 8.
			Коломия		10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 21. 22. 23.
Львів	I.	Львів повіт	Львів	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18.	
		Сокаль	Сокаль	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 8.
			Белз		10. 11. 12. 14.
	II.	Жовква	Мости великі	1. 3. 4. 5.	
			Жовква	7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17.	
		Львів місто	Львів	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12.
Станиславів	I.	Городенка	Городенка	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10.	
			Обертин	11. 12. 13. 14.	
		Товмач	Отиня	17. 18. 19. 26.	
			Тисьмениця	28. 29. 31.	1. 2.
			Товмач		3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12.
		Надвірна	Надвірна		14. 15. 16. 17.
			Делятин		19. 21. 22. 23.
	II.	Богородчани	Богородчани	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10.	
		Станиславів	Станиславів	11. 12. 13. 14. 15. 17. 18. 19.	
			Галич	26. 27. 28. 29. 31.	

Коменда доповняюча Ч.	Ч. комісиї асентерунковоі	Ставленя ся		Днї побору в місяци	
		повіт	місце	марци	цвітни
Тернопіль	I.	Тернопіль	Микулінцї	1. 3. 4.	
			Тернопіль	5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13.	
		Скалат	Підволочиска	14. 15. 17.	
			Скалат	18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1.
		Збараж	Збараж		2. 3. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 12.
		Теребовля	Будзанів		14. 15. 16. 17.
			Теребовля		18. 19. 21. 22. 23. 30.
Золочів	I.	Камінка Струмилова	Буск	1. 3. 4. 5. 6.	
			Камінка Струмил.	8. 10. 11. 12.	
		Радехів	Радехів	14. 15. 17. 18. 19. 26. 27. 28. 29. 31.	1. 2.
		Броди	Броди		4. 5. 8. 9. 10. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18.
	II.	Золочів	Золочів	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18. 19.	
		Зборів	Зборів	26. 27. 28. 29. 31.	1. 2. 3. 4.
			Залізцї		8. 9. 10. 11.

Ц. к. Галицке Намісництво.

L. cz. C. II. 68/13 (1) (1778)

E d y k t.

Przeciw Izakowi Fleischerowi młodszemu z Dąbrowy, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dąbrowie przez Kasę eskontową i oszczędności w Dąbrowie pozew o 900 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono ustną rozprawę na dzień 13 marca 1913 godzina 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się p. Altera Fleischera w Dąbrowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Dąbrowa, dnia 29 stycznia 1913.

L. XVII. 1461/2 (1804)

O g ł o s z e n i e.

Przeciętna cena targowa mięsa wieprzowego w miesiącu styczniu 1912, mająca służyć według §§ 48 i 52 ustawy z 6 sierpnia 1909, (Dz. p. p. Nr. 177) za podstawę do wymiaru odszkodowania ze Skarbu państwa za świnie rzeźne (Schlachtschweine) wybite z urzędu lub padłe wskutek zarządzonego z urzędu szczepienia w miesiącu lutym 1913, wynosi 1 kor. 32 hal. za kilogram.

Co się podaje do publicznej wiadomości.

Z c. k. Namiesnictwa.

Lwów, dnia 11 lutego 1913.

L. cz. C. VI. 54/13 (1) (1783)

E d y k t.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Tomaszowi Gwizdakowi wniosła Jadwiga Gwizdakowa z Dąbrówek pozew o 1000 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 14 lutego 1913 o godzinie 9 rano, sala Nr. 2.

Ustanawiony kuratorem adw. dr. Henryk Dymidowicz w Łańcucie będzie zastępywać niewiadomego na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział VI.

Łańcut, dnia 30 stycznia 1913.

L. cz. C. VII. 73/13 (1777)

E d y k t.

Przeciw Maciejowi Wątroba, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dąbrowie przez Jana Ptaka pozew o 300 kor.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę na dzień 14 marca 1913 o godzinie 10 przed południem do tut. sądu biuro Nr. 13.

Celem strzeżenia praw Macieja Wątroby, ustanawia się p. Jana Szałaśnego w Radyszczy, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Macieja Wątrobę w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. VII.

Dąbrowa, dnia 1 lutego 1913.

L. XIII. a. 1900/3 (1740)

O b w i e s z c z e n i e,

Na walnem Zgromadzeniu Stowarzyszenia przemysłowego krawców i kuśnierzy we Lwowie z 15 listopada 1909 uchwalono zmianę statutu „Przymusowej Kasy chorych dla majstrów" zatwierdzonego reskryptem c. k. Namiestnictwa z d. 23 sierpnia 1901 L. 78024 względnie przekształcenie tej zarejestrowanej kasy zapomogowej odpowiednio do § 115 ustawy przemysłowej w brzmieniu ustawy z 5 lutego 1907 Dz. u. p. Nr. 26 „Kasę chorych członków stowarzyszenia przemysłowego krawców we Lwowie", zmieniony statut uzyskał zatwierdzenie c. k. Namiestnictwa reskryptem z d. 9 listopnda 1910 L. XV. b. 3794/4.

Ponieważ w ten sposób „Przymusowa Kasa chorych dla majstrów przy stowarzyszeniu przemysłowem krawców i kuśnierzy we Lwowie, zarejestrowana Kasa zapomogowa" przestała istnieć, przeto wykresla się ją z rejestru kas zapomogowych, istniejących na zasadzie ustawy z 16 lipca 1892 Dz. u. p. Nr. 202.

To podaje się do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w ślad ostatniego zarządu wymienionej „Przymusowej Kasy dla chorych dla majstrów przy stowarzyszeniu przemysłowem krawców i kuśnierzy we Lwowie, powołanego do rozwikłania interesów tej Kasy stosownie do postanowień §§ 32 i 39 ustawy z 16 lipca 1892 Dz. u. p. Nr. 202 wchodzili następujący członkowie: Jan Mięsowicz jako przewodniczący, Bolesław Mikuliński jako skarbnik, Andrzej Turkiewicz jako sekretarz, Antoni Augustyn, Kuhne Hahn, Piotr Kalityński, Mojżesz Silber, Haskiel Lilien i Władysław Sołtys jako członkowie wydziału, Feliks Lubelski, Bernard Jasiński, Wiktor Stock, Eliasz Schiller i Michał Witkowski, jako zastępcy członków wydziału wszyscy zamieszkali we Lwowie.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 6 lutego 1913.

Za c. k. Namiestnika:

K a d y i.

L. cz. C. II. 73/13 (1) (1793)

Przeciw nieobecnemu Pawłowi Berdelowi z Posady górnej wniósł Hersch Braun z Rymanowa pozew o 258 kor.

Ustną rozprawę wyznaczono na 18 lutego 1913 o godz. 9 rano w biurze Nr. 1.

Kuratorem dla pozwanego ustanowiono adw. dr. Schiffa w Rymanowie na koszt pozwanego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Rymanów, dnia 5 lutego 1913.

L. cz. Cg. I. 24/13 (2) (1763)

E d y k t.

Przeciw Eugeniuszowi Kwiatkowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu przez Markusa Reissmanna i tow. pozew o 32.000 kor. zpn.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono pierwszą audyencyę na dzień 18 lutego 1913 godz. 8·30 rano, sala Nr. 8

Celem strzeżenia praw nieznanego z miejsca pobytu Eugeniusza Kwiatkowskiego, ustanawia się p. dr Rudolfa Mantla, adw. w Tarnopolu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na tegoż koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Tarnopol, dnia 4 lutego 1913.

L. cz. C. 67/13 (1) i 68/13 (1775)

Przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Annie Mikoś, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Czarnym Dunajcu przez Annę Papierz i Annę Długopolską pozew o 585 kor. i 663 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 20 lutego 1913 o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw pozwanej, ustanawia się p. Jana Cikoroskiego, wójta w Czarnym Dunajcu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną, w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Czarny Dunajec, dnia 8 lutego 1913.

L. XVII. 1621/32

Obwieszczenie

Według zawiadomienia król. węgierskiego Ministerstwa rolnictwa z 1. lutego 1913 L. 11192 wzbronione jest:

Z powodu panującej różycy świń wprowadzanie świń z powiatów politycznych: Gorlice i Grybów do Węgier.

Wszystkie poprzednie zakazy wprowadzania zwierząt do Węgier z powiatów tu nie wymienionych zostają uchylone.

Co się podaje do publicznej wiadomości wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z 5. lutego 1913 L. 5096 w dalszym ciągu obwieszczenia z 25 lipca 1912 L XVII. 5621/29.

Z c. k. Namiestnictwa,

Lwów, 12. lutego 1913.

L. cz. C. 10/13 (1596)

E d y k t.

W sprawie Maryanny Materowej przeciw Janowi Kurowskiemu i tow. o zniesienie współwłasności posiadłości w Bielczy, c. k. sąd powiatowy w Wojniczu ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława Kurowskiego wtórpozwanego kuratа w osobie Jana Trytka, naczelnika gminy z Bielczy, w celu strzeżenia praw kuranda.

Tenże kurator zastępywać będzie Stanisława Kurowskiego w rzeczonej sprawie na koszt i niebezpieczeństwo dopóki oni w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy.

Wojuicz, dnia 22 stycznia 1913.

L. cz. Cw. 853/13 (1) (1715)

E d y k t.

Przeciw Chunie Klein z Przemyśla, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu tutejszego przez Eliasza Schwebera pozew o 250 K.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Chuny Kleina, ustanawia się p. dr. Brodheima, adwokata w Przemyślu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy

Oddział II.

Przemyśl, dnia 30 stycznia 1913.

L. cz. Cw. 5102/12 (2) (1658)

E d y k t.

Przeciw Mykiecie Kolisnyk w Zalesiu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniosło Towarzystwo handlowe w Mielnicy do tut. sądu pozew o 1760 kor.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty z dnia 21 listopada 1912 L. cz. Cw. 5102/12 (1).

Celem strzeżenia praw Mykiety Kolisnyka ustanawia się p. dr. Brunsteina, adwokata w Czortkowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłoszi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Czortków, dnia 28 grudnia 1912.

L. cz. C. I. 575/12 (1787)

E d y k t.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu przedtem w Legowem Ołeksie Juroczka, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Mostach wielkich przez Demka Łyczko, rolnika w Mostach wielkich, pozew o uznanie wpisu prawa własności, tudzież oddanie w posiadanie.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została rozprawa na dzień 30 grudnia 1912.

Celem strzeżenia praw kuranda, ustanawia się p. adw. dr. Kama w Mostach wielkich, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Mosty wielkie, dnia 22 stycznia 1913.

L. 20 AO 1913 (1802)

O b w i e s z c z e n i e.

Celem przeprowadzenia regulacyi praw użytkowania i zarządu pastwiska gminnego w Wyciążach powiatu krakowskiego ustanowiła c. k. krajowa Komisya agrarna po myśli § 57 ustawy z dnia 9 grudnia 1899, Nr. 20 Dz. u. kr. z roku 1900, c. k. miejscowym Komisarzem agrarnym c. k. sekretarza Namiestnictwa Władysława Mięsowicza w Krakowie.

Działalność urzędowa tego komisarza rozpoczyna się dnia 30 stycznia 1913.

Od tego dnia począwszy, nabywają mocy obowiązującej postanowienia ustawy z 9 grudnia 1899 Nr. 20 Dz. u. kr. z r. 1900, co do właściwości władz, następnie co do bezpośrednich i pośrednich uczestników, jakoteż co do składanych przez nich oświadczeń lub zawieranych ugód, w końcu co do obowiązku następców prawnych, uznania stanu prawnego, stworzonego w celu przeprowadzenia regulacyi praw użytkowania i zarządu pastwiska gminnego stanowiącego dobro gminy Wyciąże.

Lwów, dnia 30 stycznia 1913.

C. k. Namiestnik

B o b r z y ń s k i

Przewodniczący c. k. kraj.

Komisyi agrarnej.

L. cz. E. 4216/12 (1539)

W sprawie powiatowej Kasy oszczędności w Tarnobrzegu przeciw Janowi Ambroziewiczowi w Zaleszanach i Medlechowi Silberowi w Rozwadowie o 120 kor. 74 h., ustanawia się kuratorem dla niewiadomego z miejsca pobytu Jana Ambroziewicza adwokata dr. Rebena w Tarnobrzegu.

C. k. Sąd powiatowy.

Tarnobrzeg, 31 stycznia 1913.

L. 21/13 AO. (1803)

O b w i e s z c z e n i e.

Celem przeprowadzenia regulacyi praw użytkowania i zarządu pastwiska gminnego w Cholerzynie powiatu krakowskiego ustanowiła c. k. krajowa Komisya agrarna po myśli §. 57 ustawy z 9 grudnia 1899, Nr. 20 Dz. u. k. z r. 1900, c. k. miejscowym Komisarzem agrarnym c. k. sekretarza Namiestnictwa Władysława Mięsowicza z siedzibą urzędową w Krakowie.

Działalność urzędowa tego Komisarza rozpoczyna się dnia 30 stycznia 1913.

Od tego dnia począwszy, nabywają mocy obowiązującej postanowienia ustawy z 9 grudnia 1899, Nr. 20 Dz. u. kr. z roku 1900, co do właściwości władz, następnie co do bezpośrednich i pośrednich uczestników, jakoteż co do składanych przez nich oświadczeń lub zawieranych ugód, w końcu co do obowiązku następców prawnych, uznania stanu prawnego, stworzonego w celu przeprowadzenia regulacyi praw użytkowania i zarządu pastwiska gminnego w Cholerzynie.

Lwów, dnia 30 stycznia 1913.

C. k. Namiestnik
Bobrzyński
Przewodniczący c. k. kraj. Komisyi agrarnej.

L. cz. Nc. I. 15/12 (3) (1553)

Na podstawie ts. prawomocnej uchwały z dnia 29 października 1912 L. cz. Nc. I. 15 12/1 dozwala się na rzecz Gwarectwa kruszcowego i węglowego „Czerna" przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Gustawowi Bostelmanowi celem osiągnięcia dopłaty (Zubusse) w kwocie 91 koron 61 h. z 5 prc. odsetkami od dnia 1 stycznia 1912 i kosztami sądowymi w kwocie 29 kor. 91 hal. licytacyjnej sprzedaży 1/10 części kuksu N. XV. (15). Gwarectwa kruszcowego i węglowego „Czerna" będącej wedle księgi gwarków tegoż gwarectwa, przechowanej w c. k. Urzędzie górniczym okręgowym w Krakowie własnością p. Gustawa Bostelmana.

Sądem egzekucyjnym jest c. k. Sąd powiatowy w Krakowie.

Gdy p. Gustaw Bostelman nie ustanowił w tutejszym okręgu górniczym pełnomocnika po myśli § 148 pow. ust. gór. doręczenie niniejszej uchwały uskutecznia się przez ogłoszenie w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

C. k. Sąd krajowy cyw., Oddz. I.
Kraków, dnia 18 grudnia 1912.

L. V. b. 811/1 (1602)

Ogłoszenie.

C. k. Ministerstwo obrony krajowej w porozumieniu z c. i k. Ministerstwem wojny reskryptem z 7 stycznia 1913 Dep. XVI. L. 3163 ex 1912 ustanowiło na mocy § 57 ustawy kwaterunkowej z 11 czerwca 1874 N. 93 Dz. p. p. wynagrodzenie, jakie Skarb wojskowy za obiad dla żołnierzy podczas przemarszów ma opłacać: we Lwowie na 84 hal., w Krakowie na 80 h., w innych miejscowościach kraju na 60 h.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 5 lutego 1913.
Za c. k. Namiestnika:
Kadyi.

L. W. 100.079/912 (1735)

Ogłoszenie.

Uchwałą z dnia dzisiejszego postanowił Wydział krajowy na zasadzie ustępu „B" § 1 ustawy z 22 lipca 1906 Dz. u. kr. Nr. 124 przyznać przedsiębiorstwu przemysłowemu pod firmą „Galicyjska fabryka koronek w Wadowicach" z siedzibą w Wadowicach, uwolnienie od wszelkich dodatków do podatków z wyjątkiem państwowych, na przeciąg lat (15) piętnastu t. j. począwszy od 1 października 1911 do 30 września 1926.

Jakkolwiek przedsiębiorstwo nie posiada obecnie zakładów filialnych, Wydział krajowy zaznacza, że uwolnienie to odnosi się tylko do zakładu w Wadowicach. Przyznane uwolnienie dotyczy całego przypisu podatku zarobkowego opłacanego przez przedsiębiorstwo w myśl ustawy z 25 października 1896 Dz. p. p. Nr. 220 (Rozdział II. to znaczy, że cały podatek zarobkowy opłacany z fabryki w Wadowicach ma być wolny od przypisu dodatków krajowych, powiatowych i gminnych w czasie od 1 października 1911 do 30 września 1926.

Ponieważ spółka nie posiada obecnie żadnej nieruchomości, przeto wydanie orzeczenia odnośnie do przypisu dodatków od podatków realnych jest na razie bezprzedmiotowe.

Zarazem Wydział krajowy zastrzega, że gdyby w ciągu tego 15-letniego okresu utraciła spółka warunki w przytoczonej na wstępie ustawie określone, od których jest zawisłem uwolnienie od dodatków natenczas udzielone ulgi zostaną cofnięte na resztę 15-letniego okresu.

Wydział krajowy.
Lwów, dnia 31 stycznia 1913.
Marszałek krajowy:
Gołuchowski.

L. VIII. a. 4454 (1741)

Obwieszczenie.

Stosownie do § 6 ustawy z 16 lipca 1892 Dz. u. p. Nr. 202 podaje się do powszechnej wiadomości, że w rejestrze Ai kas zapomogowych, prowadzonym w c. k. Namiestnictwie wpisano z dniem 4 lutego 1913 „Bratnią Pomoc" zarejestrowaną kasę zapomogową w Krakowie.

Zakres działania tej kasy obejmuje ubezpieczenie wsparć na wypadek choroby, wraz z udzielaniem pomocy lekarskiej i leków, oraz udzielenie odprawy w razie śmierci członka.

Statut nowo zarejestrowanej kasy odpowiada postanowieniom, zawartym w § 60 ustawy z 30 marca 1888 Dz. u. p. Nr. 33 o ubezpieczeniu robotników na wypadek choroby w towarzystwach kas dla chorych.

Funkcye pierwszego zarządu tej kasy spełniać będzie wydział stowarzyszenia „Polskiego Związku narodowego" w Krakowie.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 4 lutego 1913.
Za c. k. Namiestnika:
Kadyi.

Konkursa.

L. Pr. 4115 (1701 2—2)

Konkurs.

Konkurs na posady kancelistów w sądach powiatowych w Bełzie, Grzymałowie, Nowem siole i Podbużu, ogłoszony w Nr. 34 „Gazety Lwowskiej", upływa z dniem 28 marca 1913.

Prezydyum c. k. Sądu krajowego wyższego.
Lwów, dnia 10 lutego 1913.

L. Pr. 4239 (1738)

Konkurs.

W c. k. wyższym sądzie krajowym we Lwowie będzie obsadzoną posada radcy wyższego sądu krajowego, ze systemizowanymi poborami VI. klasy rangi.

Ubiegający się o tę lub o takie same posady, które w wyższym sądzie krajowym opróżnić się mogą, wniosą udokumentowane podania w drodze służbowej najdalej do dnia 28 lutego 1913 do Prezydyum wyższego sądu krajowego we Lwowie.

Prezydyum c. k. Sądu krajowego wyższego.
Lwów, dnia 8 lutego 1913.

LW. 169.810 912 (1744 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania jednego wsparcia dożywotniego z fundacyi ś. p. dr. Tytusa Przesmyckiego w rocznej kwocie 600 K., ogłasza się niniejszem konkurs.

Wsparcie to przeznaczone jest dla jednego z takich starców i kalek narodowości polskiej, który w służbie sprawie narodowej polskiej poświęcili życie i mienie, w jakikolwiek sposób służyli sprawie narodowej i na starość bez przytułku zostają.

Wydział krajowy może zamiast wypłacania takiego wsparcia gotówką do rąk osoby uprawnionej, zapewnić jej utrzymanie w przytulisku dla takich osób założonem, wypłacając wsparcie do rąk zarządu przytuliska.

Podanie należy wnosić do Wydziału krajowego najpóźniej do 15 kwietnia r. b. i załączyć metrykę chrztu i świadectwo ubóstwa, tudzież dowody wykazujące powyżej podane warunki.

Wszystkie pisma polskie uprasza się o bezpłatne zamieszczenie niniejszego ogłoszenia.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.
Lwów, dnia 7 lutego 1913.

Licytacye.

L. cz. E. 2333/12 (1730 3—3)

Edykt licytacyjny

Na żądanie Banku dla handlu i przemysłu w Mikołajowie, odbędzie się dnia 26 lutego 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7 licytacya całych realności obj. lwh. 912 gm. Stulsko, Katarzyny Sansak i lwh. 913 gm. Stulsko Fedia Wasylków własnych.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione, a to: realność lwh. 912 gm. Stulsko na 13.400 kor., a realność lwh. 913 gm. Stulsko na 14 700 kor.

Najniższa cena wynosi a) za realność lwh. 912. 8933 kor. 33 h., b) za realność lwh 913, 9800 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych na wzmiankowanych nieruchomościach.

C. k. Sąd powiatow, Oddział II.
Mikołajów, dnia 20 stycznia 1913.

L. cz. E. 1512 12 (1728 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Józefa Gorczyńskiego odbędzie się dnia 26 lutego 1913 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8, licytacya 1/4 części realn. obj. lwh. 506 gm. Rozdół, połowy realn obj. lwh. 1201 gm, Rozdół i 1/2 realn. obj. lwh. 1163 gm. Rozdół.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione: a) 1/4 część realn. obj. lwh. 506 gm. Rozdół na 990 kor., b) połowa realn. obj. lwh. 1163 gm Rozdół na 370 kor., c) połowa realn. obj. lwh. 1201 gm. gm Rozdół na 100 kor.

Najniższa cena wynosi za realn. ad a) 660 kor. ad b) 246 kor. 20 h., ad c) 66 kor. 35 h, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy. mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacyn byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby. dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych cząstek nieruchomości.

Koszta wniosku z 30 października 1912 i ułożenia warunków licytacyjnych oznacza się na 9 kor. 70 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mikołajów, dnia 24 stycznia 1913.

L. cz. E. 2257/12 (1729 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Banku dla handlu i przemysłu w Mikołajowie, odbędzie się dnia 26 lutego 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, licytacya całej realności obj. lwh 280 gm. Stulsko i 45/160 części realności obj. lwh. 279 gm. Stulsko.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

1. cała realność lwh. 280 gm. Stulsko na 3500 kor.,

2. 45/160 części realności lwb. 379 tejże gminy na 1209 kor. 15 h.

Najniższa cena wynosi za realność pierwszą 2332 kor. 20 h., a za drugą 806 kor. 10 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, biurze Nr. 8.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mikołajów, dnia 25 stycznia 1913.

L. cz. E. 1807/12 (7) (1509 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Eisiga Schreiera w Bołszowcach odbędzie się dnia 17 lutego 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 licytacya połowy realności lwh. 109 gm. Bouszów.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 650 kor.

Najniższa cena wynosi 433 kor. 33 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie w biurze Nr. 22 najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej realności bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Bołszowce, dnia 15 stycznia 1913.

L. cz. E. IV. 2959/12 (3) (1669 2—2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie, odbędzie się dnia 14 marca 1913 o godz. 11 przed południem w Sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 122 licytacya realności lwh. 526 ks. gr. gm. Nowy Sącz.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 46.760 kor.

Najniższa cena wynosi 23.380 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przydzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy. mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 120.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 29 stycznia 1913.

L. cz. E. 1969 12 (8) (1545 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Karola Urbantkego, Bielskiej Kasy oszczędności, Powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Białej, odbędzie się dnia 26 lutego 1913 o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 5, licytacya całej realności lwh. 45 gm. Zabłocie, składającej się z domu piętrowego, domu drewnianego, piekarni, dwóch szop, chlewów, pralni, oraz parceli budowlanej, obejmującej 277 m².

Wartość szacunkowa 43.280 K.
Najniższa oferta 21.640 K.

Warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny oraz dokumenta odnoszące się do tej sprzedaży, przejrzeć można w tut. sądzie, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział VI.
Żywiec, dnia 16 grudnia 1912.

L. cz. E. 573/9 (30) (1274 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Abrahama Schora w Ustrzykach odbędzie się dnia 26go lutego 1913 o godzinie 10 przed południem. w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr IV, licytacya:

1. połowy realności lwh. 77 gminy Ustrzyki;

2. całej realności lwh. 431 gm. Ustrzyki, obejmującej dom z ogrodem.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione na ad 1. na 1800 kor.; ad 2. na 150 kor.

Najniższa cena wynosi ad 1. 900 kor., ad 2. 75 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. VI.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział IV.
Ustrzyki, dnia 16 stycznia 1912.

L. cz. 262/12 (4) (1764 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Maryi Makan, właścicielki realności we Lwowie, zastąpionej przez adw. dr. Jana Kasparka we Lwowie, odbędzie się dnia 5 marca 1913 o godz. 9 przed południem w Sądzie niżej wymienionym w sali Nr. 4 licytacya dóbr tabularnych Strutyń ad Ubinie lwh. 648 łącznie z realnościami rustykalnemi w księdze grunt. gminy katastr. Ubinie prowadzonej w c. k. sądzie powiatowym w Busku, powstać mającymi z parcel ze składu powyższych dóbr, po zanotowaniu tego postępowania licytacyjnego wydzielić się mających (ogólny obszar przedmiotu licytacyi przeszło 130 morgów, budynki gospodarcze) wraz z przynależnościami, składającemi się ze stodoły, ogrodzenia i inwentarza gospodarczego.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 117.733 kor., przynależności zaś na 8688 kor.

Najniższa cena wynosi 84.280 kor. 66

h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, niniejszem zatwierdzone i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oszacowania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Złoczów, dnia 15 stycznia 1913.

L. cz. E. 3979/12 (8) (1774)

Edykt licytacyjny.

Dnia 3 marca 1913 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym biuro Nr. 28 licytacya realności lwh. 258 gm. Gaje starobrodzkie.

Realność tę (rola) oceniono na 1082 kor. 69 h.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 721 kor. 80 h.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w tut. sądzie biurze Nr. 29.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Brody, dnia 15 stycznia 1913.

L. cz. E. 2118/12 (4) (1800)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Arona Habera, odbędzie się dnia 12 marca 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, licytacya połowy lwh. 5 gm. Dembin, obejmującej 3 pbud. i 7 gr. o obszarze 1 ha 99 m², wraz zprzynależnościami, składającemi się ze studni.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 8690 kor., przynależności zaś na 40 kor.

Najniższa cena wynosi 5820 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania relicytacyi powstaną, będą zawiadamiane o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Żabno, dnia 25 stycznia 1913.

Ч. сп. Е. IX. 2639/12 (10) (1718)

Оголошене переторгу.

На попиране Рускої Щадниці в Перемишли, заступленої через адв. др. Кормоша в Перемишли, відбуде ся 20 лютого 1913 перед полуднем о 9 годині в низше означенім суді, комната ч. 7, в Перемишли, переторг реальности ч. вик. гіп. 50 кн. гр. гром. Плешевичі, складаючоі ся з пляцу будівляного з будинками і ґрунтами під управу з приналежностию.

Продати ся маюча недвижимість є оцінена на 4630 кор з приналежностию.

Найнизша подача виносить 2770 корон, понизше тої квоти не відбуде ся продаж.

Условія переторгу, котрі ся затверджує і грамоти відносячі ся до недвижимости (витяг гіпотечний, витяг катастральний, протоколи оціненя і т. д.), могуть ті, що мають охоту куповати, переглянути в низше означенім суді, комната ч. 14 підчас годин урядових.

Права, котрі би продаж робили не допустимою, належить найпізнійше на дни судовім, визначенім до переторгу, перед переторгом зголосити в суді, бо инакше що до недвижимости самої вже більше не могуть бути підношені.

О дальших випадках поступованя переторгового увідомляти ся буде особи, для котрих під той час що до недвижимости якісь права або тягарі суть установлені або в току поступованя переторгового установлені будуть, в тім випадку тілько прибитєм в суді, як би они анї не мешкали в области низше означеного суду, анї не вказали поіменно повновластця для доручень мешкаючого в місцевости суду.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ IX.

Перемишль, дня 13 грудня 1912.

L. cz. E. 1859/12 (4) (1799)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Leizora Fertiga, odbędzie się dnia 12 marca 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, licytacya lwh. 189 i 561 gm. Gorzyce, obejmującej 1 pbud. i 13 gr. o obszarze 3 ha 45 ar 63 m².

Nieruchomości wystawione na licytacyę oceniono lwh. 189 na 4055 kor., lwh. 561 na 1060 kor.

Najniższa cena wynosi lwh. 189 — 2710 kor., lwh. 561 — 706 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika dla doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. II.

Żabno, dnia 18 stycznia 1913.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1 maja 1912 r.

według czasu średnio-europejskiego.

Przychodzą do Lwowa:

na dworzec główny:

Z Krakowa: **$2^{\underline{22}}$**, $5^{\underline{45}}$, 7^{25}, **8^{50}**, 10^{05}, 1^{10}*), **1^{30}**, **2^{00}**§), **5^{40}**, $7^{\underline{25}}$†), **$8^{\underline{25}}$**, $9^{\underline{50}}$

*) z Tarnowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

†) z Mszany od 15 czerwca do 30 września włącznie codziennie.

Z Podwołoczysk: 7^{20}, 11^{30}, **1^{50}**§), **2^{15}**, 5^{30}, $10^{\underline{30}}$, $10^{\underline{48}}$†)

†) z Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Czerniowiec: **$12^{\underline{05}}$**, 5^{15}††), $5^{\underline{45}}$†), 7^{40}, $10^{\underline{25}}$*) **1^{55}**, 5^{52}, **$6^{\underline{26}}$**, $9^{\underline{34}}$

*) ze Stanisławowa. †) z Kołomyi. ††) z Chodorowa w każdy następny dzień po niedzieli i święcie.

Ze Stryja: 7^{28}, 11^{40}, 4^{25}, $6^{\underline{45}}$, $10^{\underline{19}}$§), $11^{\underline{00}}$

§) od 16 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rz. kat. święta.

Ze Sambora: 7^{50}, 9^{55}, 2^{10}, $8^{\underline{30}}$

Ze Sokala: 7^{10}, 1^{25}, $7^{\underline{57}}$

Z Jaworowa: 8^{12}, 4^{20}

Z Podhajec: 11^{10}, $10^{\underline{20}}$

Ze Stojanowa: 10^{01}, $6^{\underline{30}}$

na dworzec „Lwów-Podzamcze“:

Z Podwołoczysk: 7^{01}, $11^{\underline{11}}$, **1^{36}***), **2^{00}**, 5^{10}, $10^{\underline{12}}$, $10^{\underline{31}}$†)

†) z Krasnego. *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Podhajec: 7^{26}*), 10^{49}, $6^{\underline{29}}$*), $10^{\underline{01}}$, $12^{\underline{00}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Ze Stojanowa: 9^{42}, $6^{\underline{11}}$.

na dworzec „Lwów-Łyczaków“:

Z Podhajec: 7^{08}*), 10^{31}, $6^{\underline{11}}$*), $9^{\underline{41}}$, $11^{\underline{43}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Odchodzą ze Lwowa:

z dworca głównego:

Do Krakowa: **$12^{\underline{35}}$**, $3^{\underline{40}}$, **8^{22}**, 8^{35}, **2^{05}**§), **2^{45}**, 3^{45}*), 5^{46}†), $6^{\underline{05}}$, **$7^{\underline{00}}$**, $7^{\underline{30}}$, $11^{\underline{10}}$

*) do Rzeszowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie. †) do Mszany.

Do Podwołoczysk: 6^{10}, 10^{35}, **2^{16}**§), **2^{27}**, 2^{50}†), $8^{\underline{40}}$, $11^{\underline{13}}$

†) do Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Czerniowiec: **$2^{\underline{50}}$**, $6^{\underline{10}}$, **9^{15}**, 9^{37}, **2^{25}**, 3^{05}*), $6^{\underline{28}}$†), $7^{\underline{58}}$††), $11^{\underline{00}}$

*) do Stanisławowa. †) do Kołomyi. ††) do Chodorowa w każdy poprzedzający dzień przed niedzielą i świętem.

Do Stryja: 6^{00}, 7^{30}, 10^{02}§), 1^{45}, $6^{\underline{50}}$, $11^{\underline{25}}$

§) od 16 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rzym. kat. święta.

Do Sambora: 6^{58}, 9^{05}, 3^{50}, $10^{\underline{56}}$

Do Sokala: 7^{35}, 2^{21}, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{35}}$*)

*) do Rawy ruskiej (tylko w niedziele)

Do Jaworowa: 8^{40}, 5^{45}

Do Podhajec: $5^{\underline{55}}$, 4^{53}.

Do Stojanowa: 7^{55}, 5^{20}

z dworca „Lwów-Podzamcze“:

Do Podwołoczysk: 6^{25}, 10^{55}, **2^{29}***), **2^{42}**, 3^{07}†), $9^{\underline{01}}$, $11^{\underline{30}}$

†) do Krasnego, *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Podhajec: 6^{09}, 1^{21}*), 5^{15}, $10^{\underline{40}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Do Stojanowa: 8^{12}, 5^{38}.

z dworca „Lwów-Łyczaków“:

Do Podhajec: 6^{28}, 1^{40}*), 5^{36}, $10^{\underline{59}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Pociągi lokalne.

na dworzec główny:

Z Brzuchowic: codziennie 6^{55}

codziennie: od 1 czerwca do 31 sierpnia 8^{29}, 11^{00}, 3^{42}, 5^{17}, $9^{\underline{30}}$

od 1 maja do 30 września $7^{\underline{43}}$

w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 czerwca do 31 sierpnia 1^{40}

od 1 maja do 31 maja 3^{42}, $9^{\underline{30}}$

Z Janowa:

codziennie: od 1 maja do 30 września 1^{11}, $9^{\underline{10}}$

w niedziele i święta rzym. kat. od 5 maja do 8 września $10^{\underline{10}}$

Z Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 12 maja do 8 września $9^{\underline{00}}$

Z Winnik: tylko w sobotę i niedzielę $12^{\underline{16}}$

z dworca głównego:

Do Brzuchowic: codziennie 6^{02}

codziennie: od 1 czerwca do 31 sierpnia 7^{22}, 10^{05}, 2^{35}, $6^{\underline{31}}$, $8^{\underline{35}}$

od 1 maja do 15 września 4^{21}

w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 czerwca do 31 sierpnia 12^{30}

od 1 maja do 31 maja 2^{35}, $8^{\underline{35}}$;

Do Janowa:

codziennie: od 1 maja do 30 września 10^{15}, 3^{03}

w niedziele i święta rzym. kat. od 5 maja do 8 września 1^{26}

Do Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 12 maja do 8 września $2^{\underline{40}}$

UWAGA. Pociągi pospieszne wyróżniają się grubym drukiem. Godziny nocne od $6^{\underline{00}}$ wieczorem do $5^{\underline{59}}$ rano, są oznaczone podkreśleniem liczb minutowych.

Pociąg pospieszny, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 2^{16} po południu do Podwołoczysk, odjeżdża z peronu 2, schody II.

Pociąg osobowy, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 2^{50} po południu do Krasnego, odjeżdża z peronu położonego tuż za halą na wschód, wejście przez schody IV., peron 4.

Pociąg osobowy, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 2^{35} po południu do Brzuchowic, odjeżdża z peronu 3, schody III.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych w Stanisławowie.

L. 1 IV. (1) ex 1913 (1746)

Rozpisanie dostawy.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych w Stanisławowie zamierza w drodze publicznego przetargu oddać dostawę następujących urządzeń mechanicznych dla warstatu w Stanisławowie:

tokarka t. z. egaliżyrka 300 2000 m/m,
" " " 500 3000 "
" " " 220/2000 "
strugarka (Chaping) o skoku 350 m/m,
gwiniarka do cięcia gwintów ¼—2 π,
pionowa frezerka a zarazem wiertarka,
garnitur podwójnych suportów dla tokarń kół wozowych,
hydrauliczna maszyna do gięcia rur miedzianych o średnicy 350 m/m.

Dla dostawy obowiązują ogólne i szczegółowe warunki dostawy, jak i osobny formularz ofertowy, na którym bezwarunkowo ofertę wnieść należy; takowe można przejrzeć w oddziale IV. c. k. Dyrekcyi kolei państwowych w Stanisławowie, lub tamże nabyć za nadesłaniem należytości pocztowej.

Dostawa wyż wymienionych maszyn ma być uskuteczniona najpoźniej do 1 listopada 1913.

Ceny z uwzględnieniem wszelkich innych kosztów należy podać od sztuki, franko wagon jednej ze stacyj c. k. kolei państwowych.

Zawiadomienie o przyznaniu dostawy nastąpi w drodze wymiany terminatek, a otrzymujący dostawę zobowiązani są złożyć kaucyę w wysokości 5 prc. wartości dostawy, która zwróconą zostanie po upływie terminu ręczenia.

Odpowiednio ostemplowane i opieczętewane oferty należy wnieść do c. k. Dyrekcyi kelei państwowych w Stanisławowie najpóźniej do dnia 10 marca 1913, godziny 12 w południe. Oferty te, pisane na przeznaczonym na ten cel formularzu muszą być zaopatrzone napisem: „Oferta na dostawę urządzeń mechanicznych“. Odnośne rysunki należy do ofert dołączyć.

Każdemu oferentowi lub jego pełnomocnikowi przysługuje prawo być obecnym przy komisyjnem otwarciu ofert, które nastąpi dnia 11 marca 1913 o godzinie 10 przed południem.

Oferty wniesione po wyż wymienionym terminie lub nie odpowiadające warunkom niniejszego rozpisania nie zostaną uwzględnione.

Oferent pozostaje w słowie do 8 tygodni, licząc od ostatecznego terminu wniesienia ofert.

Zastrzega się, że c. k. Skarb kolejowy nie jest obowiązany do jakichkolwiek zamówień pomimo wniesionej oferty.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych w Stanisławowie.

Stanisławów, w lutym 1913.

Roczniki „Wędrowca“ 1912

można nabyć po zniżonej cenie za 12 koron.

Biuro Sokołowskiego. Lwow, Jagiellońska 3.

„Muzeum pożytecznych rzeczy, osobliwych ludzi i zjawisk natury“.

Treść: Nasze ulubione trucizny, czyli na czem oszczędzać? Potworny apetyt. Świat jest pełen niebezpieczeństw. Lekarz hygienista napomina młodzież, aby nie paliła tytoniu. Rady królowej na zły los ludzki. Z tajemnic elektryczności. Szpital roślin. Czy istnieje życie na gwiazdach? Akwaryum w żołądku. Ludzie, którzy się urodzili kilka razy. Ogniotrwały kapitan. Wódka pali się w mózgu pijaka fioletowym płomieniem. Nowa filharmonia, czyli jak upiększyć śpiew naszych ptaków pokojowych i polnych według metody hr. Dr. Baringtona, wiceprezydenta król. Towarzystwa Nauk w Londynie. Wł. Taczanowski a metoda hr. Baringtona. Piorun z jasnego nieba przyczyną pożaru. Dachy słomiane i drewniane uczynić ogniotrwałemi. Dym z kominów przyciąga pioruny. W sprawie ochrony od pożarów. Tlen w płynie jako bezpłatne lekarstwo i środek do przedłużenia życia. Jakiego patryotyzmu nam potrzeba? Wdzięczne pole działania dla władz. Elektryczność poetów, narodów i kobiet. Mechanik, który przez sen stał się bogatym. Piorunochron na dom budnika kolejowego. Podziemne żyły wodne, a niebezpieczeństwo pożaru. Z czego można wnosić o istnieniu podziemnych źródeł? W każdej gminie łatwo może zdarzyć się nieszczęście. Najzdrowszy i najtańszy napój. Wróble konkurentami kanarków. Warunki zdrowego snu. Ksiądz, który mówi kazanie we śnie. Napomnienie dla młodzieży. Zły los spotyka tylko społeczeństwa wadliwe i mało oświecone. Makolągwy śpiewają lepiej niż kanarki. Każda gmina powinna zastanawiać się nad wszystkiemi możliwemi niebezpieczeństwami, aby im zapobiegać zawczasu. I t. d. i t. d.

Cena z przesyłką pocztową 1 K. 66 hal., za zaliczką 2 K. 10 hal.

Do nabycia w biurze St. Sokołowskiego. — Lwów, Jagiellońska l. 3.

Dr. Stanisława Warmskiego

PRAWO KOBIET W PAŃSTWIE AUSTRYACKIEM

zbiór

Ustaw i rozporządzeń ustawodawstwa austr. dotyczących kobiet w porównaniu z prawem francuskiem i niemieckiem.

Do nabycia w biurze dzienników

Stan. Sokołowskiego we Lwowie, Jagiellońska l. 3.

Cena 1 kor. Z przesyłką pocztową 1 kor. 45 hal.

„Meister der Farbe“

oryginalne reprodukcye międzynarodowych malarzy

kompletne roczniki 1906, 1908, 1909

poleca

po wyjątkowo niskich cenach

ST. SOKOLOWSKI Lwów, Jagiellońska 3.

---

54 lat istnienia **lat istnienia 54**

Najstarsza i najpoczytniejsza ilustracya polska

TYGODNIK ILLUSTROWANY

Przeszło tysiąc stronic tekstu i przeszło dwa tysiące ilustracyi rocznie.

„Tygodnik Illustrowany“ w r. 1913 zamieści najnowszą świetną powieść

Henryka Sienkiewicza p. t.

„Pod Dąbrowskim“

Z ilustracyami Wojciecha Kossaka

Władysława Reymonta p. t.

„Insurekcya“

Wacława Sieroszewskiego p. t.

„Bieniowski“

Bolesława Prusa dwie ostatnie nowele

„Dziwni ludzie i „Nic nie ginie“.

Premia Tygodnika:

Ciekawe powieści poświęcone najwybitniejszym powieściom i romansom polskim i obcym **12 dużych tomów rocznie.**

Cykl ilustracyi wielobarwnych.

Warunki prenumeraty:

We Lwowie:

kwartalnie	6·80 koron	z oprawą książek	8·30 koron
półrocznie	13·60 koron	" "	16·60 koron
rocznie	27·20 koron	" "	33·20 koron

W Galicyi z przesyłką pocztową:

kwartalnie	7·20 koron	z oprawą książek	8·70 koron
półrocznie	14·40 koron	" "	17·40 koron
rocznie	28·80 koron	" "	34·80 koron

Prenumeratę przyjmują: Administracya Tygodnika Illustrowanego we Lwowie, ulica Jagiellońska 3,

oraz wszystkie księgarnie i biura dzienników.

Numera okazowe bezpłatnie.

WYDAWNICTWA ROK XV.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY NA

NOWOŚCI MUZYCZNE

„Nowości Muzyczne“ poświęcone są rozwojowi twórczości polskich talentów muzycznych.
„Nowości Muzyczne“ drukują utwory klasyczne, salonowe, wyjątki z oper, operetek, melodye ludowe i tańce.
„Nowości Muzyczne“ zaznajamiają z celniejszą współczesną literaturą fortepianową swojskich i obcych twórców.
„Nowości Muzyczne“ przyczyniają się do umuzykalnienia osób, uprawiających grę fortepianową.
„Nowości Muzyczne“ zachęcają do czytania utworów nowych, wyrabiając zarazem upodobanie do lepszej muzyki.
„Nowości Muzyczne“ ze względu na bogatą. a nader urozmaiconą treść są pożyteczne w każdej muzykalnej rodzinie, a także nadają się do studyów popularno-pedagogicznych.
„Nowości Muzyczne“ w dodatku literackim zamieszczają: artykuły fachowe, sprawozdania ze sceny i estrady, oraz liczne wiadomości ze świata muzycznego.
„Nowości Muzyczne“ są jedynem najtańszem wydawnictwem nutowem.
„Nowości Muzyczne“ w ciągu roku dają nut wartości, według obecnych cen księgarskich, około 30 rb.

Prenumerata wynosi:

Miesięcznie kop. **42,** z przesyłką pocztową kop. **50.** — Kwartalnie rb. **1·25,** z przesyłką pocztową rb. **1·50.** — Półrocznie i rocznie w tymże stosunku. — Za granicą rb. **7,** — Zeszyt okazowy **60** kop.

Premia dla rocznych abonentów: a) **Bezpłatnie: trzy poprzednie zeszyty.** wartości rb. 1 kop. 25, albo PORTRET CHOPINA i b) za pół ceny, t. j. za rb. **1·50** „A. B. C.“ **Najnowszą szkołę na fortepian prof. A. Różyckiego** lub za **1 rb. Szkołę techniki fortepianowej dyr. Ig. Glassera.** — Przesyłka premium **30 kop.**

Adres Redakcyi: **Warszawa, Krakowskie Przedmieście 6.**

Redaktor i wydawca: LEON CHOJECKI.

Agencya dla Galicyi we Lwowie, biuro dzienników ST. SOKOŁOWSKIEGO.

Wielka willa w Raguzie (Dalmacya)

przepiękne południowe położenie, widok na morze, obszar około 25 morgów z winnicą, parkiem szpilkowym, drzewami orzechowemi, figowemi, migdałowemi etc., bardzo nadająca się na sanatoryum — do sprzedania.

Bliższa wiadomość: **Biuro dzienników Sokołowskiego. — Jagiellońska l. 3. Lwów. —**

L. 315.

Konkurs

na sporządzenie planu gospodarczego lasowego, dla lasu gminy chrześcijańskiej w Uhnowie o przestrzeni około 800 morgów.

Bliższe porozumienie co do warunków sporządzenia planu i płacy, nastąpić może pisemnie, lub ustnie w Urzędzie gminnym w Uhnowie.

Termin do wnoszenia ofert do końca lutego 1913.

Burmistrz.
Dorożyński.

Drugie Zwyczajne

Walne Zgromadzenie

Akcyonaryuszów

Galicyjskiego Ziemskiego Banku Kredytowego

Towarzystwa akcyjnego we Lwowie

odbędzie się

w poniedziałek, 17 marca 1913, o godzinie 5 po południu w lokalu Banku przy ul. Trzeciego Maja l. 5 we Lwowie.

1. Sprawozdanie z czynności Banku za rok 1912.
2. Sprawozdanie Rady zawiadowczej o zamknięciu rachunków za drugi administracyjny.
3. Wniosek Rady zawiadowczej w przedmiocie rozdziału czystego zysku i oznaczenie dywidendy od akcyi za rok 1912.
4. Ewentualne wnioski w przedmiocie podwyższenia kapitału akcyjnego.
5. Wybór członków Rady zawiadowczej.

PP. Akcyonaryusze, chcący wziąć udział w powyższem Walnem Zgromadzeniu, winni złożyć swe akcye wraz z kuponami w kasie Banku najpóźniej do dnia 3 marca 1913.

Rada Zawiadowcza
Galicyjskiego Ziemskiego Banku Kredytowego
Towarzystwa akcyjnego we Lwowie.

PORZĄDEK DZIENNY

WALNEGO ZGROMADZENIA

GALICYJSKIEGO BANKU BUDOWLANEGO

Stow. zarejestrowanego z ograniczoną poręką we Lwowie z dnia 20 lutego 1913 godz. 6 po poł.

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachunków za rok 1912.
2. Sprawozdanie Komisyi rewizyjnej i wniosek na udzielenie Dyrekcyi absolutorym z czynności i rachunków za rok 1912.
3. Wniosek Rady nadzorczej w sprawie rozdziału czystego zysku za rok 1912 (§ 67 statutu).
4. Wybór 4 członków Rady nadzorczej na trzy lata (w miejsce wylosowanych § 41 statutu).
5. Wybór Komisyi rewizyjnej na rok 1913 (§ 40 statutu).
6. Zmiana statutu § 1 i § 50.

Prezes:
Juliusz Cybulski.

TARYFA FRACHTOWA

ze Lwowa do wszystkich stacyj kolejowych w Galicyi i Bukowinie

przez M. FISCHLERA

Cena 2 kor., z przesyłką pocztową 2 kor. 10 hal., za pobraniem 2 kor. 55 hal.

Główny skład: Biuro ST. SOKOŁOWSKIEGO Lwów, Jagiellońska l. 3.

WALNE ZGROMADZENIE

Stowarzyszenia Budowlanego i Mieszkaniowego o charakterze instytucyi dla dobra ogólnego we Lwowie

odbędzie się

dnia 23 lutego 1913 o godzinie 10 przed południem w lokalu ul. Nabielaka l. 22 parter.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Dyrekcyi i zamknięcie rachunków.
3. Sprawa zakupionego gruntu pod budowę.
4. Rezygnacya Dyrektora i Kasyera.
5. Wybór Dyrektora i Kasyera.
6. Wnioski Rady nadzorczej i członków.

Jan Komarnicki zast. sekretarza. — **Gustaw Bisanz** prezes.

Zwyczajne Walne Zgromadzenie

członków galicyjskiego Banku handlowego, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką we Lwowie odbędzie się w sobotę, dnia 22 lutego 1913 o godzinie 5 po południu w Lokalu Banku przy ul. Akademickiej l. 3 z następującym Porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie z czynności i bilans za rok 1912.
3. Sprawozdanie Komisyi rewizyjnej Ogólnego Zgromadzenia.
4. Absolutoryum dla Dyrekcyi Banku z rachunków za rok 1912
5. Wnioski Rady nadzorczej co do rozdziału czystego zysku.
6. Wybór 2 nowych członków Rady nadzorczej w miejsce ustępujących po myśli § 25 statutów.
7. Wybór Komisyi rewizyjnej z grona członków na rok 1913.
8. Wnioski Dyrekcyi.

Rada nadzorcza galicyjskiego Banku handlowego, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką we Lwowie.

Prof. Roman Dzieślewski, prezes. — **Dr. Franciszek Jaglarz,** sekretarz.

Kawy

najlepsze gatunki o smaku czystym i aromatycznym po kor. 1·80, 1·92, 2·—, 2·08 i 2·16 za pół klgr. poleca handel herbaty i kawy

Edmunda Riedla, Lwów.

Lwów, ul. Akademicka 3.
Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
Juliana DĄBROWSKIEGO
kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie. Zlecenia załatwiać można pocztą i przez koresp.

Drobne ogłoszenia
od wyrazu petitem 3 hal., tłustym petitem 4 hal.

Biuro Nauczycielskie Niemczynowskiej, Lwów, plac Akademicki 3, Telefon 196/IV. poleca wszelkie siły nauczycielskie, oficyalistów gospodarczych, doborową służbę.

Egzaminowany i rutynowany masażysta i pielęgniarz chorych, wykonuje wszelkie masarze i zabiegi przy chorych według ordynacyi WP. Lekarzy. — Łaskawe zgłoszenia uprasza **A. BIŁOKURY.** Szpital powszechny (wskaże portyer).

KRYTYKA

Miesięcznik poświęcony sprawom polityczno-społecznym nauce i sztuce

Wychodzi rok XIV. w Krakowie.

Wśród miesięczników polskich „KRYTYKA“ zajmuje stanowisko odrębne. Nie jest zbiorem artykułów, nie zacieśnia się w jednej dziedzinie pracy. Dążeniem jej: niepodległość i twórczość. W szeregu artykułów filozoficznych omawia najważniejsze kierunki filozofii współczesnej; dyskusye jakie „KRYTYKA“ przeprowadziła w sprawie filozofii monistycznej (Dr. Wróblewski — K. Bleszyński) lub filozofii Bergsona (Dr. Sobeski — J. Wł. Dawid) należą do najważniejszych, jakie u nas drukowano. Do niepodległości i twórczości dążąc „KRYTYKA“ stoi na stanowisku irredenty polskiej; z tego zakresu drukuje rozprawy Wł. Studnickiego, W. Feldmana, M. Sokolnickiego, Bol. Limanowskiego, L. Wasilewskiego etc. W każdym numerze obrazy współczesnej literatury polskiej i obcej, charakterystyki wybitnych artystów, sprawozdania ze scen polskich, wystawy szkół i książek. Do każdego numeru dołącza się reprodukcye wybitnych dzieł sztuki. — Nowele, poezye najwybitniejszych przedstawicieli młodszej literatury polskiej.

PRENUMERATA:

Rocznie	20 koron	20 marek	10·— rb.
Półrocznie	10 koron	10 marek	5·— rb.
Kwartalnie	5 koron	5 marek	2.50 rb.

Adres redakcyi: Kraków, ul. Staszica Nr. 3.

Kuryer kolejowy

Cena 40 halerzy.

Biuro dzienników St. Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska l. 3.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.